

«Ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμός
ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με Πατρός». (Ιωάν. 14:24)

«Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου,
καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἐτέροις γλώσσαις». (Πράξεις 2:4)

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

VOICE OF ORTHODOXY

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ
Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς προνοία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
242 Cleveland St., Redfern, 2016. Tel. 9690 6100

OFFICIAL PUBLICATION OF THE GREEK ORTHODOX
ARCHDIOCESE OF AUSTRALIA
Ἐτησία Συνδρομή - Annual Subscription \$ 20.00

VOLUME 34 No 1-3

Print Post Approved PP 24555000018

Τεύχος 380-382

Ἰανουάριος-Μάρτιος / January-March 2012

+ Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ

ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ - ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΠΑΝΤΙ ΤΩΙ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ, ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝ ΒΗΘΛΕΕΜ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

Χριστός καὶ πάλιν γεννᾶται καὶ οἱ Ἄγγελοι καὶ πάλιν ψάλλουν:
“Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία”.

(Λουκ. β', 14-15).

Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἄγγελοι ψάλλουν τὰς τρεῖς μεγαλειώδεις ταύτας διακηρύξεις καὶ ἡ μεγίστη πλειονότης τῶν ἀνθρώπων, ἂν καὶ ἐορτάζει Χριστοῦ γεννα, δὲν δύναται νὰ ἀντιληφθῇ τὸ νόημα τοῦ ἀγγελικοῦ αὐτοῦ ὕμνου καὶ διερωτᾶται ἐὰν ὄντως σήμερον δοξάζεται ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ὁ Θεὸς καὶ διατὶ πρέπει νὰ δοξάζεται, ποῦ δύναται τις νὰ εὕρῃ ἐπὶ γῆς τὴν ἐξαγγελθεῖσαν εἰρήνην καὶ διὰ ποῖον λόγον ἡ σημερινὴ ἀνθρωπότης πρέπει νὰ ζῆ ἐν εὐδοκίᾳ.

Διότι, ὄντως, ἡ πλειονότης τῶν ἀνθρώπων δὲν δοξάζει τὸν Θεόν, οὔτε διὰ τῶν ἔργων τῆς, οὔτε διὰ τῶν χειλέων τῆς, ἀρκετοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν ἀμφισβητοῦν καὶ αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπαρξίν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν παρουσίαν Του εἰς τὴν ζωὴν τῶν. Εἶναι μάλιστα πολλοὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἀποδίδουν εἰς τὸν Θεὸν εὐθύνας, δι' ὅσα δυσάρεστα συμβαίνουν εἰς τὴν ζωὴν τῶν. Ἀλλ' ὅμως οἱ τοιοῦτοτρόπως ἀγανακτοῦντες ἐναντίον τοῦ Θεοῦ σφάλλουν βαρέως, καθ' ὅσον τὸ κακὸν δὲν προέρχεται ἀπὸ Αὐτόν. Ἀντιθέτως, ἡ ἐξ ἀγάπης πρὸς τὸν ἀνθρώπον σάρκωσις τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ ἐπακολουθήσαντα αὐτὴν γεγονότα τῆς Σταυρώσεως καὶ Ἀναστάσεώς Του, ἀναμορφώνουν τὸν πιστὸν εἰς τὸ ἀρχαῖον κάλλος καὶ χαρίζουν εἰς αὐτὸν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν εἰρήνην καὶ καθιστοῦν αὐτὸν συγκληρονόμον τῆς αἰωνίου βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ἡ πρᾶξις αὕτη τῆς τοῦ Θεοῦ Συγκαταβάσεως, ἂν καὶ περικλείει τὴν ἐσχάτην ταπείνωσιν, εἶναι ἀφ' ἑαυτῆς ἱκανὴ νὰ ὑπερδοξάσῃ Αὐτόν. Οὕτως, ἂν καὶ πολλῶν ἀνθρώπων αἱ καρδίαι δὲν δοξάζουν τὸν Θεόν, ἀποδίδονται δόξα εἰς Αὐτόν, τὸν ἐν ὑψίστοις οἰκοῦντα, ὑπὸ πάσης τε τῆς κτίσεως καὶ ὑπὸ τῶν ἀντιλαμβανομένων τὰ γενόμενα ἀνθρώπων. Διὸ καὶ ἡμεῖς εὐγνωμόνως ἀναφωνοῦμεν μετὰ τῶν Ἀγγέλων τὸ “Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ” διὰ τὴν μεγαλωσύνην τῶν ἔργων Του καὶ τὸ ἀσύλληπτον τῆς ἀγάπης Του πρὸς ἡμᾶς.

Ἡ ἀπορία ὅμως ἀφορᾷ καὶ εἰς τὴν δευτέραν ἐξαγγελίαν τῶν ἀγγέλων «καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη». Κατὰ ποῖον τρόπον εὐρίσκεται ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ὅταν τὸ ἡμῖς σχεδὸν τοῦ

πλανήτου εἶναι εἴτε ἐν δράσει εἴτε ἐν προετοιμασίᾳ πολεμικῆ; Ἡ γλυκύφθογγος ἐξαγγελία τῶν Ἀγγέλων “ἐπὶ γῆς εἰρήνη” εἶναι βεβαίως πρωτίστως μία ὑπόσχεσις τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐὰν οἱ ἀνθρώποι ἀκολουθήσουν τὸν δρόμον τὸν ὁποῖον τὸ τεχθὲν Παιδίον ὑποδεικνύει εἰς αὐτούς, θὰ φθάσουν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν εἰρήνην καὶ τὴν εἰρηνικὴν συμβίωσιν. Ἀλλά, φεῦ, μέγα μέρος τῶν ἀνθρώπων συγκινεῖται καὶ ἔλκεται ἀπὸ τὰ τύμπανα τοῦ πολέμου καὶ βαρυσυμεῖ εἰς τὸ ἀκουσμα τῆς ὑποσχέσεως τῆς εἰρηνικῆς ζωῆς. Δὲν ὀμιλοῦμεν βεβαίως μόνον περὶ τῶν ζηλωτῶν τῶν δι' ὄπλων πολεμικῶν συρράξεων, ἀλλὰ κυρίως περὶ ὄλων ἐκεῖνων, οἱ ὅποιοι μετατρέπουν τὴν εὐγενῆ ἄμιλλαν εἰς σύγκρουσιν καὶ ἔφοδον κατὰ τῶν συνανθρώπων καὶ ἐπιδιώκουν τὴν ἐξόντωσιν τοῦ ἀντιπάλου. Ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔννοιαν, ὁ πόλεμος βιώνεται ὡς πραγματικότης μετὰ τῶν μελῶν ἀντιτιθεμένων κοινωνικῶν ομάδων καὶ παρατάξεων, παντὸς εἶδους, ἐθνικῶν, κομματικῶν, συνδικαλιστικῶν, οικονομικῶν, ἰδεολογικῶν, θρησκευτικῶν, ἀθλητικῶν καὶ εἰ τινοσ ἄλλης, καὶ ὁ ψυχισμὸς τῶν μελῶν τῶν διαμορφώνεται εἰς φιλοπόλεμον, ἀντὶ τοῦ, ὡς θὰ ἔπρεπε, φιλειρηνικοῦ. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἀναιρεῖ τὴν ἀλήθειαν τῆς ἐξαγγελίας τῶν Ἀγγέλων, ὅτι διὰ τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἀποδοχῆς τῶν διδαγμάτων Αὐτοῦ, θὰ ἐπικρατήσῃ ὄντως ἐπὶ γῆς ἡ εἰρήνη. Ὁ Χριστὸς ἦλθε κομίζων τὴν εἰρήνην καὶ ἐὰν αὐτὴ δὲν κυριαρχῇ εἰς τὸν κόσμον, εὐθύνονται οἱ μὴ ἀποδεχόμενοι καὶ μὴ βιοῦντες αὐτὴν ἀνθρώποι, καὶ ὄχι ὁ προσφέρων αὐτὴν Θεός.

Δεδομένης τῆς τοιαύτης στάσεως τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου ἐναντὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς προσφερομένης ὑπ' Αὐτοῦ εἰρήνης, δὲν εἶναι παράδοξον τὸ γεγονὸς ὅτι σπανίζει μετὰ τῶν ἀνθρώπων ἡ εὐδοκία. Ἡ καλὴ διάθεσις τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους εἶναι δεδομένη, καὶ τὰ εὐμενῆ ἐπακόλουθα αὐτῆς ἐνεργὰ μὲν δι' ὅλους κατ' ἀρχὴν τοὺς ἀνθρώπους, ἰδιαίτερος δὲ αἰσθητὰ διὰ τοὺς ἐμπράκτως ἀποδεχομένους τὰς ἀνωτέρω ἀγγελικὰς ἐξαγγελίας. Ἀντιθέτως, διὰ τοὺς ἀρνούμενους αὐτὰς καὶ ἐπιδιδόμενους εἰς τὴν ἀλληλοεκμετάλλευσιν καὶ τὸν ἀλληλοσπαραγμὸν, αἱ συνέπειαι βιοῦνται ὡς κρίσις ἀγωνίας καὶ ἀγχους, ὡς κρίσις οικονομικὴ καὶ ὡς κρίσις σκοποῦ τῆς ὑπάρξεώς μας καὶ ἀβεβαιότης ὑπαρξιακῆ.

+ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ

Ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Αὐστραλίας,

*παντί τῷ Ἱερῷ Κλήρῳ καί τῷ εὐσεβεῖ Λαῷ
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.*

Ἀδελφοί Συλλειτουργοί καί τέκνα προσφιλέστατα
ἐν Χριστῷ τεχθέντι.

Ἡ Πρόνοια τοῦ Παναγάρχου καί Φιλανθρώπου Θεοῦ,
ἡ «ἐκ μή ὄντων» τά πάντα «ὡς ὄντα» καλέσασα
εἰς τήν ὑπαρξήν, μᾶς ἀξίωσε, ὄχι μόνον νά
ὑπάρξωμε καί ἐμεῖς γιά ἓνα χρονικό διάστημα, ἀλλά
καί νά γνωρίσωμε μέσα εἰς τόν κόσμον καί τόν χρόνον, τά
θαυμάσια τῆς Θείας Παντοδυναμίας.

Ἐορτάζοντες, λοιπόν, καί ἐφέτος γιά μιά ἀκόμη
φορά τά Χριστούγεννα, δηλαδή τό Μυστήριον τῆς
Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου, καλούμαστε νά
προσεγγίσουμε τόν νηπιάσαντα Θεόν τῆς φάτνης μέ
ταπείνωση καί **εὐγνωμοσύνη**, ὥστε νά γευθοῦμε
«κατά τό μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ» (Ἐφεσ. 4, 7),
τήν εἰρήνην τοῦ Θεοῦ «τήν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν»
(Φιλιπ. 4, 7).

Ἡ **ταπείνωση** ἐδῶ εἶναι ἀπαραίτητη, γιατί πρόκει-
ται γιά τό «μέγα τῆς εὐσεβείας Μυστήριον», ὅπως τό
κηρύττει μέ κατάνυξη ὁ Ἀπόστ. Παῦλος (Α' Τιμ. 3, 16).

Καί ἡ **εὐγνωμοσύνη** εἶναι ἐπίσης αὐτονόητη, γιατί
αὐτό τό Μυστήριον ἀφορᾷ ἄμεσα τόν ἄνθρωπον, τόν
κάθε ἄνθρωπον, πού ἐκτίσθη «κατ' εἰκόνα Θεοῦ», γιά νά
ὀδεύσει «εἰς ὁμοίωσιν Θεοῦ» (πρβλ. Γεν. 1, 26).

Ἄν ἡ Ἐνανθρώπησι τοῦ Θεοῦ Λόγου γιά τόν Ἀπόστ.
Παῦλον ἀποτελεῖ τό μέγα τῆς εὐσεβείας Μυστήριον, γιά
τόν Εὐαγγελιστή Ἰωάννη τό Μυστήριον αὐτό φωτίζεται
ἀπό τό ἀπλετο φῶς τῆς **ἀγάπης** τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ἡ

+ STYLIANOS

By the grace of God Archbishop of Australia

*to all the Clergy and devout faithful
of our Greek Orthodox Archdiocese.*

Brother concelebrants and beloved children in Christ
who is born,

The Providence of God which, in His Goodness and
Love for humankind, has called everything into
existence, "from non-being" into "being", has also
made us worthy not only to exist for a period of time,
but to identify, in the world and in time, the wonders of
the Divine Omnipotence.

Therefore, as we celebrate Christmas once again this
year, in other words the Mystery of the Incarnation of
God the Word (Logos), we are invited to approach God
as Infant in the manger with **humility** and **gratitude**, in
order that we might experience "according to the measure
of the gift of Christ" (Eph. 4:7), the peace of God "which
transcends all understanding" (Phil. 4:7).

Humility is imperative here because it relates to
the "great Mystery of godliness", as the Apostle Paul
preaches with devoutness (1 Tim. 3:16).

Gratitude is also self-understood, because this
Mystery concerns the human person directly; every
human who was created "in the image of God" in order
to approach "the likeness of God" (see Genesis 1:26).

If the Incarnation of God the Word for St Paul
constitutes the great Mystery of godliness, for St
John the Evangelist this Mystery is illumined by the
abundant light of God's **love**, which is the only cause

Ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Πάντα λοιπόν τά ὑπό τῶν Ἀγγέλων ἐξαγγελθέντα
κατά τήν Γέννησιν τοῦ Κυρίου ἀγαθὰ ὑπάρχουν καί
σήμερον καί βιοῦνται ἐν πληρότητι ὑπό τῶν πιστευόντων
εἰς τόν Ἰησοῦν Χριστόν ὡς Θεάνθρωπον καί Σωτήρα
τοῦ κόσμου. Ἄς ἀρχίσωμε ἀπό ἐφέτος νά βιώνωμε τά
Χριστούγεννα ὡς ἀρέσει εἰς τόν ἀγαθοδότην Θεόν, διά
νά βιώσωμε τήν ἐπί γῆς καί ἐντός τῶν καρδιῶν μας
ἀνυπέροβλητον Εἰρήνην καί τήν πλήρη ἀγάπης εὐδοκίαν
τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς. Ἄς καταστήσωμε ἑαυτοὺς πρόσωπα
κοινωνούντα ἀγαπητικῶς μετὰ τοῦ Θεοῦ καί τοῦ
συνανθρώπου, μετατρέπομενοι ἀπό ἄτομα εἰς πρόσωπα.
Ἄς ἀποβάλωμε τά προσωπεῖα τοῦ διεσπασμένου καί
ἀποκεκομμένου ἀπό τόν Θεόν καί τήν εἰκόνα Αὐτοῦ,
τόν συνάνθρωπον, τόν πλησίον, ἐγωϊστικοῦ ἀτόμου, καί
ἄς ἐκπληρώσωμε τόν προορισμόν μας, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ
ὁμοίωσις πρὸς τόν Θεόν διά τῆς ἐμπράκτου πρὸς Αὐτόν
πίστεώς μας. Ἄς γίνωμε καί ἡμεῖς ἀναμεταδόται τῶν
ἀγγελικῶν ἐξαγγελιῶν πρὸς τήν ἀνθρωπότητα, ἡ ὁποία
δεινῶς πάσχει καί δέν δύναται νά εὕρῃ, διά τῶν μέσων

τά ὁποῖα συνήθως χρησιμοποιεῖ, τήν Εἰρήνην καί τήν
Εὐδοκίαν. Ἡ μόνη ὁδός ἀπαλλαγῆς ἐκ τῶν πολεμικῶν
καί τῶν οικονομικῶν καί τῶν πάσης φύσεως κρίσεων
εἶναι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Ὅποιος μᾶς
διεβεβαίωσε ὅτι Αὐτός εἶναι ἡ Ὁδός καί ἡ Ἀλήθεια καί ἡ
Ζωή. Δοξάζομεν, λοιπόν, ὀλοκαρδίως τόν ἐν Ὑψίστοις καί
μεταξὺ ἡμῶν ἀναστρεφόμενον Συγκαταβάσαντα Ἰησοῦν
Χριστόν καί συνδιακηρύσσομεν μετὰ τῶν Ἀγγέλων ὅτι
εἶναι ἐφικτή καί ὑπάρχει ὄντως ἐπί τῆς γῆς καί ἐντός τῶν
καρδιῶν μας ἡ Εἰρήνη, διότι κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ, ὡς
Αὐτὸς ἠψόδοκῃσε σαρκωθείς διά τῆς Γεννήσεως Αὐτοῦ ἐν
Φάτνῃ.

Ἄς ζήσωμε, λοιπόν, ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ
ἀγαπητά, τήν χαρὰν τῆς Γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
καί τήν πρόγευσιν τῶν ὅσων ἀγαθῶν διά τόν ἄνθρωπον
διακηρύσσει ἡ τριπλῆ ἀγγελικὴ ἐξαγγελία.

Γένοιτο.

Φανάριον, Χριστούγεννα, βιαί
+ Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος
Διάπυρος πρὸς Θεόν εὐχέτης πάντων ὑμῶν

μόνη αιτία καί πηγή τῆς Δημιουργίας καί τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου καί τοῦ ἀνθρώπου:

«οὕτω γάρ ἠγάπησεν ὁ Θεός τόν κόσμον, ὥστε τόν Υἱόν Αὐτοῦ τόν Μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς Αὐτόν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον»

(Ιω. 3, 16)

Ἐχοντας τώρα ἐντοπίσει τὴν **Ἀγάπη** τοῦ Θεοῦ, ὡς τὴν κατ' ἐξοχὴν αιτία τῆς θείας Ἐνανθρωπήσεως, πρέπει νὰ μὴ λησμονοῦμε ὅτι αὐτὴ ἡ Ἀγάπη ἔχει δύο χαρακτηριστικά γνωρίσματα, πού τὴν ξεχωρίζουν ἀπὸ οποιαδήποτε ἄλλη ἐννοια ἀγάπης.

Εἶναι πρωτίστως **γενική**, δηλαδή ἀπευθύνεται πρὸς «πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τόν κόσμον» καί δεύτερον, **ἀνανταπόδοτη**, δηλαδή δέν προϋποθέτει κάποιο ἀντίκρουσμα, ἀλλά παρέχεται **δωρεάν**. Γι' αὐτό καί ὀνομάζεται **Χάρις**, ἐπειδὴ προσφέρεται ὡς χάρισμα εἰς πάντα ἄνθρωπον, ἀρκεῖ νὰ μὴν τὴν ἀπωθήσει ἀρνούμενος τὴν δωρεάν.

Ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητὴς, πού ὑπῆρξεν ὁ μυστικώτερος καί βαθύτερος Θεολόγος τοῦ Βυζαντίου μᾶς λέγει ὅτι, ὅπως ἡ Θεοτόκος Μαρία ἐκυοφόρησεν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου τόν Θεόν Λόγον, ἔτσι καί κάθε πιστός δύναται νὰ «κυοφορήσει» τόν Λόγον τοῦ Θεοῦ, γενόμενος «Θεοτόκος» καί «Χριστοτόκος».

Ὅσον ὅμως καί ἂν ἀκούγεται ἀνευλαβής, ἴσως δέ καί «βλάσφημος» ἡ διδασκαλία αὐτὴ τοῦ Ἁγίου Μαξίμου, πρέπει νὰ ὑπενθυμίσωμε ὅτι αἰῶνας πρὸ αὐτοῦ εἶχε κηρύξει πρὸς ὅλα τὰ ἔθνη ὁ Ἁπ. Παῦλος τὸ ἀνήκουστον ἐκεῖνο σημεῖον τῆς θεολογίας του, μέ τό «ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δέ ἐν ἐμοί Χριστός» (Γαλ. 2, 20).

Καί δέν εἶναι βεβαίως μόνον ὁ Ἅγιος Μάξιμος πού ἐπέμεινε σταθερά εἰς τόν **βιωματικόν** αὐτόν χαρακτήρα τῆς Χριστιανικῆς Θεολογίας. Καί ἄλλοι Πατέρες τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας ὠνόμασαν «Δευτέραν Δημιουργίαν» τὴν Ἐνανθρώπησιν τοῦ Θεοῦ Λόγου, ὅπως π.χ. ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος, ὁ ὁποῖος ἐδίδαξεν ἀπεριφράστως ὅτι «ὁ Θεός ἐνηθρώπησεν, ἵνα ἡμεῖς θεωθῶμεν» καί ὅτι «ἐκεῖνος ἐπτώχευσεν, ἵνα ἡμεῖς πλουτίσωμεν τῆ ἐκείνου χάριτι».

Ἐν κατακλειδί, μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι ὄχι μόνον τοῦ Παύλου, ἀλλά καί τοῦ Πέτρου, καθὼς καί τοῦ Ἰωάννου ἡ «θεολογία» εἶναι μία ἐκτενὴς καί ἀκριβεστάτη **συνέπεια** τῆς περὶ Χάριτος διδασκαλίας τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἡ ὁποία καί ἀποτελεῖ τό «**πληρῶμα**» τῆς λυτρωτικῆς ἀληθείας τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος.

Τὴν δέ βαθυτέραν ἐννοίαν τοῦ «**πληρῶματος**» τούτου, ἀντιλαμβανόμεθα ἀκόμη σαφέστερα ἀπὸ τὴν ἐπιγραμματικὴν ρῆσιν τοῦ Ἰωάννου «ὁ νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καί ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο» (Ιω. 1,17).

Τῷ ὑπὲρ ἡμῶν Ἐνανθρωπήσαντι Θεῷ Λόγῳ ἡ δόξα καί ἡ τιμὴ καί ἡ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν!

Διάπυρος πρὸς Αὐτόν εὐχέτης
Ὁ Αὐστραλίας ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2011

and source of Creation and the salvation of the world and humanity.

“For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believes in him should not perish, but have everlasting life.”

“(Jn. 3:16)

Having now identified the **Love** of God as the pre-eminent cause of the divine Incarnation, we must not forget that this Love has two characteristic features which distinguish it from any other meaning of love.

It is primarily **general**, in that it is directed to “every person who comes into the world”, and secondly, it is **unreturnable**, in that it does not presuppose some exchange, but is offered **free**. For this reason it is called **Grace**, because it is offered as a gift to every person, so long as one does not reject it, denying the gift.

St. Maximus the Confessor who was the most mystical and profound Theologian of Byzantium says to us that, just as Mary the Theotokos gestated God the Word by the Holy Spirit, in the same way, every faithful is able to “gestate” the Word of God, becoming one’s self a “God-bearer” and a “Christ-bearer”.

However, as much as this teaching of St. Maximus might sound irreverent, even “blasphemous”, we should recall that centuries before him St. Paul had preached to all the nations that unprecedented point of his theology, “it is no longer I who live, but Christ who lives in me” (Gal. 2:20).

Of course, it is not only St. Maximus who consistently insisted on this **experiential** character of Christian theology. Other Fathers of the Ancient Church called the Incarnation of God the Word a “Second Creation”, as for example, St. Athanasius who taught explicitly that “God became human so that we might become god by grace” and that “He became poor, that we might become rich by his grace”.

In concluding, we are able to say that the “theology”, not only of Paul, but also of Peter and John, is an extended and precise **consequence** of the New Testament teaching with regard to Grace, which also constitutes the “**fullness**” of God’s salvific Truth in the history of humankind.

Furthermore, we are able to comprehend even more clearly the deeper meaning of this “**fullness**” from the epigrammatic words of John “for the law was given through Moses; grace and truth came through Jesus Christ” (Jn. 1:17).

To God the Word, who became Incarnate for all people, be glory and honour and worship to all ages. Amen!

With fervent prayers to God

Archbishop STYLIANOS
Primate of the Greek Orthodox Church in Australia

Christmas 2011

Translation FSS

Theology and Science (the Academic Disciplines): A Comparative Study

Part III

Towards A Holistic Approach

by Dr Philip Kariatlis

In the last issue of the Voice of Orthodoxy we traced the emergence of modern science and came to the conclusion that even though rifts continue to this day with theology this need not necessarily be the case. Indeed, we pointed out that, in its deepest essence, science is and must remain theologically neutral. We also identified a distinction between science and scientism where the latter was seen to be an attitude which believes that it alone constitutes the only guide to truth and is therefore ideologically opposed to religion. Yet this is not science but a certain ideological interpretation of scientific findings. In this issue we will examine the impact that science has had on theology in order to show how the two academic disciplines can work together in order to respond to the complex issues facing the world today.

In turning our attention now to discuss the impact of this modern scientific mindset on theology, it must first be pointed out that science's methodology of attaining knowledge – namely, through its concern to observe, articulate a hypothesis which may lead to the formulation of a theory – has been immensely successful for quantifiable created phenomena. Yet it must be remembered that the same approach cannot be applied to the study of God since the divine realm is not finite and therefore indemonstrable according to the methodology of science. In this sense, the argument that theology cannot be considered an academic discipline simply because its methodology is – and indeed has to be – different from that of the natural sciences does not stand. A second preliminary point in any discussion of the impact of the modern scientific worldview on theology is that science need not necessarily rule God entirely out of the picture since the beginnings of modern science did not (and so, for example, some if not most of the founders of the modern scientific worldview, such as René Descartes, Robert Boyle, Isaac Newton were devout Christians) – and indeed not all scientists do today. In this way, it is quite justified to seek ways of overcoming perceived conflicts and working together towards solving some of the most pressing issues facing the modern world as a whole.

That science and theology can work together is an important point to keep in mind especially in view of the fact that the prevalent view, on a popular level today, is that the two are mutually exclusive. Accordingly, there should not be any essential and permanent conflict within those who have embraced their Christian faith

yet at the same time wish to take seriously and engage critically with today's scientific truths. In other words, there need not be any necessary conflict between faith and science as though they were two irreconcilable sets of alleged truths. On this Metropolitan John Zizioulas insightfully observed: "Science and theology for a long time seemed to be in search of different sorts of truth, as if there were not one truth in existence as a whole. This resulted from making truth subject to the dichotomy between the transcendent and the immanent, and in the final analysis from the fact that 'theological' truth and the 'scientific' truth were both disconnected from the idea of communion, and were considered in terms of the subject-object framework which is simply the methodology of analytical research."¹ In underscoring the inevitability of one truth Zizioulas would want to urge that both domains seek creative ways of becoming aware of each other's work. Consequently, in reflecting upon the impact of science on theology, we ought to keep in mind that truth can only be one and that both science and theology through their respective unique methods of arriving at knowledge can be seen to be complementary and not, in any way, exclusivist. And so, theology ought not to dismiss science, yet at the same time, science ought not to reject the findings of theology in its quest for truth and greater understanding of the coherency and deeper meaning of the world in which we live.

Both science and theology respond to the innate desire to make sense of humanity's observation of the world. Science looks for the intrinsic rationality of the world so as to discern its deeper patterns whilst theology seeks answers to what Sir Peter Medawar (1915-87), recipient of the Nobel Prize for Medicine for his work on immunology, called 'ultimate questions'. Far from being disinterested in the world around, theology's concern for ultimate questions relates to those issues dealing with social purpose, personal identity, human value and empowerment to make a difference in the world. Furthermore, these questions focus on the meaning and existence of human origins and purpose. As an investigative tool in search for intelligibility, science ought to be religiously impartial since its method lies beyond the scope of such transcendent concerns neither having to reject or for that matter

1. Quoted in Alexei V. Nesteruk, *Light from the East: Theology, Science and the Eastern Orthodox Tradition* (Minneapolis, MN: Fortress Press, 2003), 7.

accept the existence of God. It must also be remembered that answers to other important questions, not of an empirical nature such as the issue of justice, lies beyond the scientific horizon since justice is not something that can be intimated from the world as such. Rather, in the case of justice specifically, human conceptions of the 'good life', constitute the basis of justice theories, claims which cannot be substantiated from the laws of nature.² And in this quest it is claimed that answers to such 'ultimate questions' have their source in God and not in the world as such. In this sense, theology must not be seen as advancing answers of the intricate workings of the world, a domain best left to science par excellence but rather as providing a capacity for answers of reality – which incidentally do not contradict reason but rather transcend it – often missed, the clues of which, however, lie latent in the world.

Reflecting a little further on the theological quest and its reasonability, it must be pointed out that theology ought not to be seen simply as a blind leap of faith into the dark. On the contrary, theology opens up another dimension to what is now known and accepted to be a multi-layered and complex work taking us beyond the scientific horizon and providing the framework for a more comprehensive vision and explanation of what is observed in the world. According to William James, a Harvard psychologist, theology is "faith in the existence of an unseen order of some kind in which the riddles of the natural order may be found and explained."³ A simply analogy that captures beautifully the nature of faith as proposed by William James is one put forward by Spanish philosopher José Ortega y Gasset (1883-1955). He wrote that a ruined arch points beyond itself allowing the beholder to imagine and thus complete the missing picture – namely, the missing airy curve. In this sense, faith, far from being blind and irrational,⁴ is simply "the continuation of an intellectual trajectory beyond the thresholds of the scientific method."⁵ At least two points follow from this reference: firstly, that science ought not to dismiss metaphysical questions on

the basis that these lie beyond its scope of observational data. Secondly, in this understanding, there need not be a tension between science and theology if the validity of theology as a field of study necessarily going beyond the empirical is accepted. Whilst common phenomena are studied each domain will approach the object of study in question in their own unique yet equally credible way. It can be said that theology is at the service of the other disciplines in their search for meaning providing a synthetic vision by bringing together different levels of explanation of the world for a more comprehensive vision of reality.⁶ What can then emerge is the 'whole' picture and not simply one aspect of it.

Now, in an attempt to discern the deeper structure of reality lying beneath the surface area of the world and therefore not easily discerned at first glance, theology will need to take account of the other disciplines engaging creatively and incorporating science's findings in its quest to provide a holistic and comprehensive picture of the world. Such an approach will appreciate that knowledge is multi-dimensional and thus necessarily includes different levels of analysis. If we are to imagine a house subjected to scientific analysis, then a civil engineer may study the design, construction and necessary maintenance of the structure, and an architect the process and product of its design, the question concerning theology would be the reason or purpose as to why the house was built, namely to house a family and therefore maintain the sacredness and cohesiveness of the family unit.⁷ Whilst the empirical sciences study the process by which things take place, theology asks why and to what purpose. It is precisely in this way that science and theology can work together in order to present a more holistic picture of reality, not only explaining processes but also making sense of what is observed and experienced. If pursued, such an approach will undoubtedly prove to bring to light a surprising consonance between faith in a personal God and science.

2. Cf. Michael J. Sandel, *Justice: What's the Right Thing to Do?* (New York: Farrar, Straus & Giroux, 2009), 244-269: "Whether egalitarian or libertarian, theories of justice that aspire to neutrality have a powerful appeal. They offer hope that politics and law can avoid becoming entangled in the moral and religious controversies that abound in pluralist societies. And they express a heady conception of human freedom that casts us as the authors of the only moral obligations that constrain us. Despite its appeal, however, this vision of freedom is flawed. So is the aspiration to find principles of justice that are neutral among competing conceptions of the good life."

3. William James, *The Will to Believe* (New York: Dover Publications, 1956), 51.

4. Cf. also St Paul who wrote: "test everything; hold fast to what is good [πάντα δὲ δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε]" (1Thess 5:21) which is a far cry from blind trust in the absence of evidence.

5. Alister McGrath, *Surprised by Meaning: Science, Faith and How We Make Sense of Things* (Louisville, Kentucky: Westminster John Knox Press, 2011), 40.

6. A simple analogy that may capture what is meant is the following: whilst science may examine an electric bulb and inquire as to the temperature that the metal filament wire must reach before it begins to produce light, theology will be most interested in the bulb's ability to shed light on objects otherwise not seen in the dark. Cf. C.S. Lewis who wrote: "I believe in Christianity as I believe that the Sun has risen, not only because I see it, but because by it, I see everything else." C.S. Lewis, 'Is Theology Poetry?' in *C.S. Lewis: Essay Collection and Other Short Pieces*, ed. Lesley Walmsley (London: HarperCollins, 2000), 21, cited in A. McGrath, *Surprised by Meaning*, 49.

7. In reflecting on the relationship between the two domains, McGrath writes that "the grand themes of the Christian faith provide an interpretative framework by which nature may be seen, allowing it to be viewed and read in profound and significant ways. Christian theology is the elixir, the philosopher's stone, which turns the mundane into the epiphanic, the world of nature into the realm of God's creation." A. McGrath, *Surprised by Meaning*, 53.

ADDRESS OF HIS EMINENCE ARCHBISHOP STYLIANOS

GREEK INDEPENDENCE DAY AND THE ANNUNCIATION OF THE THEOTOKOS

25TH MARCH 2012 - MARTIN PLACE & THE DOMAIN, SYDNEY

We are gathered here once again today, to celebrate with our authorities and all the people, an historic anniversary which transcends national boundaries.

In celebrating Greek Independence Day and the Annunciation of our Lady Theotokos, we are especially happy that this year's double celebration is undertaken not only by all our Parish-Communities, but also in conjunction with the Greek Orthodox Community of Sydney and New South Wales.

The Revolution of the enslaved Greeks in 1821 was indeed the expression of the noblest qualities of human beings, demanding to live in **peace, freedom and dignity**.

It is not the first time that we Australians of Greek descent and Orthodox Faith were obliged to publicly state on this annual celebration the following truth which has to be always especially emphasised:

Certainly it was not the **French Revolution** which inspired the Greek heroes and all philhellenes of that time in their tremendous struggle against Ottoman tyranny.

Bearing in mind the brutality of the **French Revolution** and other similar uprisings, one should rather believe that the true motivation of all heroes who were fighting for **justice and liberty** was rooted immediately in the **cultural and spiritual** background of each nation.

The leading philhellenes, who truly supported with all possible means of that time, the just cause of the Greeks, did not appeal to the well-known ideals dictated by the French Revolution.

Even Victor Hugo and Lord Byron, among others, referred **precisely** and without any reservation to the cultural legacy of the **ancient Greeks**, which had become the legacy also of so many other nations. And that is why it should not be forgotten.

Another important witness concerning the motivation behind the Greek struggle for liberation are the repeated statements of the most distinguished protagonists of that task, such as **Kolokotronis, Karaiskakis, Makriyannis** and many others. They never ceased to state that they were fighting "for the holy Faith of Christ and for the liberty of the motherland" (για του Χριστου την Πιστη

την Αγία και της Πατριδος την ελευθερία). Having said the above, we all have to be reminded of our commitment to keep in tact our **moral identity** *vis-à-vis* all **temptations** and **dilemmas** of our time, which unfortunately quite often easily confuse **victims** and **victimizers**.

Strictly speaking, we should not mention here in this context only "**temptations**", or "**dilemmas**". Rather, we must be more **precise** and **sincere** in stating that **humanitarian, moral** and **spiritual** values can by no means be defended by what has been recently declared as "**politically correct**".

On the contrary: The immediate **experience** of the decadence of "**politics**" **locally** and **internationally**, especially in our times, would indeed take us so far as to state the exaggeration that **political** and **correct** seem to be a **contradiction**.

In any case, living in a democratic country like Australia, we enjoy the liberty of organizing our life in such a way that we prove ourselves worthy of the true multicultural presence of our contemporary Australia.

And now, with your indulgence, you will allow me to say a few words in Greek.

Από την κατάθεση στεφάνων εις τό μνημειον του Αγνώστου Στρατιώτου, Martin Place (Σύδνεϋ 25-3-12).

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ κ.κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΝΑΡΞΕΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ

Σύδνεϋ, 7η Φεβρουαρίου 2012

Κατά την μακράν σειράν ἐτῶν πού συναντώμεθα εἰς τόν Ἱερὸν τοῦτον Καθεδρικὸν Ναόν, διὰ νά προσευχηθῶμεν ἀπὸ κοινοῦ ἐπὶ τῇ ἐνάργει τοῦ ἐτησίου Δικαστικοῦ Ἔτους, εἶχαμε τὴν εὐκαιρία νά διαπιστώσουμε τὴν ἀξίαν τῆς ἀνθρωπίνης Δικαιοσύνης, ὡς παράγοντος ἰσορροπίας καὶ σταθερότητος, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν σχέσιν τοῦ ἀνθρωπίνου Δικαίου, συγκρινομένου μὲ τὸ ἐξ Αποκαλύψεως Θεῖον Δίκαιον.

Σήμερον ἔχομε τὴν ἐξαιρετικὴν χαρὰν καὶ τιμὴν νά ὑποδεχόμεθα ἐν μέσῳ ἡμῶν τὸν Νέον Ἀρχιδικαστὴν τῆς Νέας Νοτίου Οὐαλίας, Ἐξοχώτατον κ. Thomas Frederick Bathurst.

Πρὸς τιμὴν, λοιπόν, τοῦ Νέου Ἀρχιδικαστοῦ μας θά ἐξετάσωμεν σήμερον ἐν συντομίᾳ τὴν σχέσιν **Πίστewος** καὶ **Νόμου**, ὅπως ἐκτίθεται αὕτη ἀπὸ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον εἰς τὴν πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολήν του.

Ἀκούσαμε πρὸ ὀλίγου τὸ σχετικὸν ἀνάγνωσμα (Γαλ. 3, 23-29), καὶ εἰς τὸ ἀπόσπασμα αὐτὸ θά ἐπικεντρώσωμε τὴν προσοχή μας.

Πρωτίστως πρέπει νά παρατηρήσωμε τὴν σπουδαιότητα πού ἔχει ὁ παράγων **χρόνος** εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν γενικῶς, ἰδιαίτερος δὲ ὅταν ἀναφερόμαστε εἰς τὸν Ἀπ. Παῦλον, διὰ τὸν ὁποῖον αἱ τρεῖς διαστάσεις τοῦ χρόνου (παρελθόν-παρόν-μέλλον) ἔχουν ἀποφασιστικὴ σημασία διὰ τὴν σωτηρίαν.

Ἡ προσωπικὴ περιπέτεια τοῦ Παύλου νά ζήσει τὸν Μωσαϊκὸν Νόμον ὡς ἀπόλυτη ἀξία, τὸν ὠδήγησε σὲ τυφλὴ τυπολατρεία, ἡ ὁποία τοῦ ἐπέτρεπε νά ἐξελιχθεῖ σὲ φανατικὸ διώκτη τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, ὅπως ὁ ἴδιος ἀργότερα ὠμολόγησε μὲ ἄκρα ταπείνωση καὶ εἰλικρίνεια. Ἀλλά, γι' αὐτὴν τὴν εἰλικρίνειαν καὶ ἐν ταπεινώσει ὁμολογία ἔπρεπε νά μεσολαβήσει τὸ βίωμα τῆς ὅλης ὑπερφυσικῆς κλήσεώς του ἀπὸ τὸν Θεόν, πού τὸν μεταμόρφωσεν εἰς τὸν πλέον διαπρῦσιον κήρυκα τῆς εἰς Χριστὸν Πίστewος.

Μετά ἀπὸ αὐτὴν τὴν μεταμόρφωσιν, ἦτο εἰς θέσιν ὁ Παῦλος νά κρίνει τὸν Νόμον ὄχι πλέον ἀρνητικῶς, ἀλλὰ νά τὸν ἐκτιμῆσει ὡς ἀπαραίτητον ἄσκησιν εἰς ὑπακοήν Πίστewος.

Ἔτσι μποροῦσε νά δηλώσει πρὸς τοὺς Γαλάτας, τοὺς ὁποίους συστηματικῶς εἶχε κατηχήσει εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, ὅτι

«Πρὸ τοῦ δὲ ἔλθειν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι, ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστewος δικαιωθῶμεν».

Ἡ ἔννοια τοῦ Νόμου ὡς «παιδαγωγὸς εἰς Χριστόν» ἐξυπακούει ὀλόκληρον τὴν περί ἐλεύσεως τοῦ Μεσσίου ἰουδαϊκὴν παράδοσιν, ἡ ὁποία περιλαμβάνει ὅλας τὰς «προτυπώσεις» καὶ «προρρήσεις» τῆς Π. Διαθήκης, αἱ ὁποῖαι «πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως» (Εβρ. 1, 1) προκατήγγελλον διὰ τὸν περιούσιον λαόν τοῦ Θεοῦ τὰ σαφῆ γνωρίσματα τοῦ μέλλοντος νά ἔλθῃ λυτρωτοῦ.

Ἀκριβῶς δὲ ἐπειδὴ τὰ ἐν λόγῳ γνωρίσματα ἐδίδοντο εἰς γλῶσσαν «ἐκφαντορικὴν», ὥστε νά διακρίνουν τὸν περιούσιον λαόν καὶ νά προστατεύουν τοῦτον ἀπὸ τὰς εἰδωλολατρικὰς ἐπιδράσεις, χρησιμοποιοῖ ὁ Παῦλος τὴν μετοχὴν «συγκεκλεισμένοι».

Ἡ μοναδικότητα ὅμως καὶ ἡ ὄντως λυτρωτικὴ δύναμις τοῦ Νόμου, ὡς ὀδηγοῦντος προστατευτικῶς εἰς τὴν πλήρη **ἀπελευθέρωσιν** τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ, ἐκφράζεται κατὰ τρόπον σχεδόν «διαλεκτικόν» εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν «κατάργησιν» τοῦ Νόμου, τὴν ὁποῖαν οὐδεὶς ἄλλος θά ἦτο δυνατόν νά διακηρύξει ριζοσπαστικώτερα ἀπὸ τὸν Παῦλον. Αὐτὸς καὶ μόνον, ὡς «ὁ ἐκ κοιλίας μητρός ἀφορισθεὶς» (Γαλ. 1, 15) εἰς τὴν ἐξαγγελίαν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, ἦτο εἰς θέσιν νά δηλώσει κατηγορηματικὰ ὅτι

«ἐλθούσης τῆς πίστewος οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. πάντες γάρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστewος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ».

Διὰ τῆς κατηγορηματικῆς αὐτῆς δηλώσεως, βλέπομεν ὅτι ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν κηρύττει τὴν ἀπόλυτον **ισότητα** ὅλων τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ, ἐφ' ὅσον ἡ πίστις τῶν εἶναι «ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ». Δέν ὁμιλεῖ ὅμως ἀπλῶς γιὰ τὴν ἰσότητα ὅλων «ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ», ἀλλὰ προχωρεῖ ἀκόμη περισσότερον. Τονίζει δηλ. ὅτι διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς Χριστόν οἱ πιστοὶ δέν ἔγιναν ἀπλῶς ὄπαδοὶ καὶ μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ ἀξιώθηκαν νά ἐνδυθῶν αὐτὸν τὸν ἴδιον τὸν Χριστόν, ὡς φωτεινὸν χιτῶνα ἀφθαρσίας: «Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε!»

Αὕτη ἡ κλιμάκωσις τῶν Χριστιανῶν νά ὀδηγηθῶν ἀπὸ τὴν μεταξὺ τῶν **ισότητα** εἰς μυστηριακὴν μεταμόρφωσιν, διὰ τῆς «Χριστοποιήσεως» τῶν, εἶχεν ὡς ἐπομένην βαθμίδα τὴν πλήρη ταυτότητα ὅλων εἰς ἓνα καὶ μόνον ἄνθρωπον.

Ἐδῶ πλέον ἀκούγεται ἡ κατάργησις ὅλων τῶν πιθανῶν διακρίσεων εἰς ἓνα καὶ μόνον ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἐν ὀνόματι τῆς ταυτίσεώς των: «οὐκ ἔστι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔστι δούλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔστι ἄρσεν καὶ θῆλυ πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἓστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ».

Μετά τὴν περιγραφείσαν κλιμάκωσιν, ὡς φυσικὴ κορυφωσις καὶ κατακλείς συγχρόνως, τίθεται συμπρασματικῶς ἡ περιληπτικὴ καὶ σφραγιστήριος ὁμολογία τοῦ Παύλου: «εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι!»

Τιοιουτοτρόπως, διατρανοῦται διὰ τῆς πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς τοῦ Ἀπ. Παύλου τὸ ἐνιαῖον καὶ ἀδιαίρετον τῆς Ἰουδαιοχριστιανικῆς Παραδόσεως, τῆς ὁποίας ὁ ἐν γένει Πολιτισμὸς ἐξακολουθεῖ νά εἶναι ἡ ἐπικρατοῦσα ἠθικοκοινωνικὴ δύναμις καὶ ἐν Αὐστραλίᾳ, παρὰ τὴν ἐπ' ἐσχάτων παρατηρουμένην δημογραφικὴν ἀλλοίωσιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς εὐλογημένης αὐτῆς Χώρας, διὰ τοῦ ἀύξηθέντος μεταναστευτικοῦ ρεύματος ἀπὸ τὰς χώρας τῆς Κίνας καὶ τῶν Ἰνδιῶν.

HOMILY BY HIS EMINENCE ARCHBISHOP STYLIANOS
ON THE OCCASION OF THE BEGINNING OF THE LAW TERM

Sydney, 7th February 2012

Over the many years that we have been gathering at this Cathedral to pray in common for the commencement of the annual Law Term, we have had the opportunity to verify the value of human Justice, as a factor of balance and stability, as well as the relationship of human Justice in comparison to the Divine Justice of Revelation.

Today we have the exceptional pleasure and privilege to welcome in our midst the New Chief Justice of New South Wales, the Honourable Thomas Frederick Bathurst.

In honour, therefore, of our New Chief Justice, we shall briefly examine today the relationship between Faith and Law as expounded by the Apostle Paul in his Letter to the Galatians.

We heard just a few moments ago the relative reading (Gal. 3:23-29) and on this extract we shall focus our attention.

In the first instance we must observe the importance which the factor of time has in Revelation generally, particularly when we refer to the Apostle Paul for whom the three dimensions of time (past-present-future) are of decisive importance for salvation.

The personal quest of Paul to live the Mosaic Law as an absolute value, led him to a blind ritualism which sanctioned him to develop into a fanatical persecutor of the Christian Church, as he himself confessed later with extreme humility and sincerity. However, this sincerity and confession in humility would only occur through the intervention of his entirely supernatural call from God, which transformed him into the most ardent preacher of Faith in Christ.

Following this transformation, Paul was now in a position to judge the Law, no longer negatively, but to appreciate it as an indispensable exercise in the obedience of Faith.

He was thus able to declare to the Galatians, whom he had systematically catechized in the Gospel of Christ, that

“Before the coming of this faith, we were held in custody under the law, locked up until the faith that was to come would be revealed. So the law was our tutor to bring us to Christ that we might be justified by faith.”

This notion of the Law as a “tutor bringing us to Christ” encompasses the entire Judaic tradition relating to the coming of the Messiah, including all the “pre-figurations” and “predictions” of the Old Testament which “at many times and in various ways” (Heb. 1:1) foretold, for the chosen people of God, the specific attributes of the coming Saviour. Precisely, therefore, because the attributes in mention were given in a language “which unfolds into light”, in order to distinguish the

chosen people and to protect them from idolatrous influences, Paul uses the term “locked up”.

The uniqueness, however, and the truly salvific power of the Law, guiding the children of God protectively towards complete liberation, is expressed through an almost “dialectic” manner in the very “abolition” of the Law itself, which no one could possibly declare more radically than Paul. Only he, as one “who was set apart from his mother’s womb” (Gal. 1:15) for the proclamation of the Gospel of Christ, was in a position to declare categorically that

“after faith has come, we are no longer under a tutor, for you are all sons of God through faith in Christ Jesus”.

Through this categorical declaration, we see that the Apostle of the Nations preaches the absolute equality of all the children of God, since their faith is “in Christ Jesus”. He does not, however, speak about the equality alone of all “in Christ Jesus”, but proceeds even further. He stresses that, through baptism in Christ, the believers do not become merely followers and disciples of Christ, but are deemed worthy to be clothed with Christ Himself as a brilliant robe of immortality: “As many of you as have been baptized in Christ, have been clothed with Christ”!

This ascent of Christians, being led upward from equality amongst themselves to a mysterious transformation through their “Christification”, had, as the next level, the complete identification of all, in one person.

Here, indeed, we hear the abolition of all possible distinctions through one singular person in Christ Jesus, in the name of their identification: “There is neither Jew nor Gentile, neither slave nor free, nor is there male and female, for you are all one in Christ Jesus”.

Following the described ascent - as a natural climax and a conclusion simultaneously - the concise and affirmative confession of Paul is posed: “If you belong to Christ, then you are Abraham’s seed, and heirs according to the promise”!

Thus, through the Epistle of St Paul to the Galatians, we see abundantly manifested the singularity and indivisibility of the Judeo-Christian Tradition, the general Culture of which remains the predominant moral and social dynamic in Australia as well, despite the recent demographic changes in the population of this blessed Land, through increased immigration from countries such as China and India.

In concluding, I would like to extend our warmest wishes, not only to our new Chief Justice, but also to the entire Judiciary and all members of the legal profession, for a truly blessed Law Term.

May God bless us all. Amen.

St Andrew's Greek Orthodox Theological College

COLLEGE NEWS

Fhursday 1st March marked the official opening of the academic year at St Andrew's Greek Orthodox Theological College in Sydney. For the 27th consecutive year, the traditional Doxology Service was celebrated in the College Chapel of St John the Evangelist and Theologian by the Dean, His Eminence Archbishop Stylianos of Australia, among Faculty members, staff, alumni, students and guests.

After welcoming everyone His Eminence reflected briefly on the task of theology within the Church and College:

“With God’s blessing we start our 27th academic year of operation. As I always say from this place, on this day, the beginning of the new academic year, we are aware how much is before us. We are a little college, but our divine ambition is, to be a college not of denominational character, but a college which serves to preserve, and cultivate, the treasures of the first Christian millennium, which all Christians have in common. And it is a tremendous mission, to have such a responsibility undertaken in a country which is not especially known as a religious country. It is a free country, it is a secular state and country, and within this framework we are a few who try to cultivate theology – to do theology if you will; though, theology is not something which can be done. It is something which comes from above. It is an inspiration from above, and from us it is asked that we are only ready to receive [from above], in order to serve our fellow human beings and our time. Theology, as two great figures of the early Church have stated, is prayer. Prayer is theology. If you can pray, you are a theologian; if you can theologise properly, you are a praying person. We have to be people of prayer. These were the statements of Nilus the Ascetic and Evagrius of Pontus. Both have stressed this importance of prayer. Prayer without tears is impossible. How can we communicate with God the invisible? How can we speak of God the invisible? [...] You see, human language is unable to define God. So God is a mystery. It is more appropriate to call him a mystery. And he has been called a *mysterium tremendum*, a tremendous mystery; *mysterium fascinans*, a

fascinating mystery; and my humble person tries to add a third dimension in the mystery of God, a *mysterium salvificum*, a salvific mystery is God.

So we are striving not for knowledge alone; knowledge is good, but it is only the raw material to theologise. We have more the ambition to meet salvation, salvation in our college, salvation in our Church, and salvation in our community at large. I welcome you all to the new academic year ...”

The Dean also warmly welcomed the two first-year students: Dimmitri Christou (Melbourne), and Markellos Margelis (Sydney). He also welcomed Peter Anastasiadis (Sydney) who will be resuming studies at the third year level of the undergraduate program. His Eminence wished them all enlightenment from above and patience, exhorting them to work together with their peers and the faculty in order to fulfill the responsibilities and tasks of our small college: to disseminate the treasures and institutions of the first Christian millennium.

The customary group photograph in the courtyard of the College was followed by a luncheon generously prepared by the tireless ladies’ auxiliary of the Archdiocese.

St Andrew’s Greek Orthodox Theological College is a tertiary institution established in 1986 by the Greek Orthodox Church offering undergraduate and postgraduate degrees of the Sydney College of Divinity which are fully accredited by the NSW Department of Education and Training and equivalent to those of Australian universities. These degrees have international validity. They focus on Orthodox Theology and its related subject areas such as Biblical Studies, Church History, Liturgical Studies, Patristic Studies, Orthodox Art and Architecture as well as Pastoral Education. They can lead to priesthood within the Orthodox Church. They can also be a pathway for further university studies leading to careers such as teaching and social work. They are also particularly useful for enriching one’s own Orthodox Christian faith.

The College currently serves 40 students, namely 10 full time seminarians and 30 part time students in various courses of study who are undertaking evening and/or online course units.

Α' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ Κίνηση του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ.κ. Στυλιανού

Κατά τον μήνα Ιανουάριον 2012 ό Σεβασμιώτατος:

– Προέστη τής θ. Λειτουργίας εις τόν πανηγυρίζοντα Ι. Ν. Αγ. Βασιλείου Brunswick, συνιερουργούντων τών Θεοφιλεστάτων Επισκόπων Δέρβης κ. Τεζεκίηλ, Μιλητουπόλεως κ. Ιακώβου καί του Ι. Προϊσταμένου π. Αθανασίου Τριανταφύλλου καί Εφημερίου π. Δημ. Κατρινιέ, έπηκολούθησε δέ ή έιθισμένη επί τῷ Νέῳ Έτει Δοξολογία, ή κοπή τής Βασιλόπιττας καί αί κατάλληλοι τή περιστάσει όμιλαιο καί ευχαιο του Ποιμενάχου (1-1-12).

– Βοηθούμενος υπό τών Θεοφιλεστάτων Δέρβης καί Μιλητουπόλεως καί Κληρικῶν τής Μελβούρνης, έχοροστάτησε καί εκήρυξεν επί τή μνήμη του Αγ. Σεραφείμ του Σαρώφ, εις τήν Ι. Μοήν Παναγίας Γοργοπηκόου, όπου, ως γνωστόν, από έτων έχει ευπρεπισθει κατάλληλον Παρεκκλήσιον εις τιμήν του έν λόγω Αγίου. Παρέστησαν συμπροσευχόμεναι ή Καθηγουμένη Καλλισθένη μετά τής Συνοδείας αυτής καί πλήθος πιστών, όπως κάθε χρόνο.

– Τό απόγευμα, βοηθούμενος από τούς Θεοφιλεστάτους Δέρβης καί Μιλητουπόλεως, τούς Κληρικούς καί επιτελικούς έν Μελβούρνη συνεργάτας, εκοψε, μετά από σύντομη όμιλία, εις τόν Ι. Ναό Αγ. Ευσταθίου τήν Βασιλόπιττα, δι' όλους τούς Κληρικούς καί λοιπούς πιστούς τής περιοχής Βικτωρίας, ανταλλάξας τάς επ' ευκαιρία ευχάς. Έπηκολούθησε, ως συνήθως, δεξίωση μέ αναψυκτικά δι' όλο τό εκκλησίασμα (2-1-12).

– Εύλόγησε καί εκοψε τήν βασιλόπιττα τής Ίερας Αρχιεπισκοπής εις τό Σύνδευ, παρουσία τών Κληρικῶν τών Διοικητικῶν Συμβουλιῶν, του Γενικοῦ Προξένου έν Σύνδευ κ. Βασ. Τόλιου, μελών του Αρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου καί πλήθους πιστών. Η χρυσή λίρα, τήν όποίαν ευγενως προσφέρει ή Beirut Hellenic Bank, έλαχεν εις τόν κ. Καλίνικον Χαραλάμπους, Πρόεδρον τής Ένορίας Αγ. Στεφάνου Hurlstone Park (3-1-12).

– Εχοροστάτησεν, εκήρυξε καταλλήλως καί έτέλεσε τήν Ακολουθίαν του Μεγ. Αγιασμοῦ εις τόν Ι. Ναόν Αγ. Εύφημίας Bankstown. Εις τό τέλος τής θ. Λειτουργίας, παρουσίασε τόν νέον Εφημέριον τής Ένορίας-Κοινότητος καί Καθηγητήν εις τό όμώνυμον Ημερησιον Κολλέγιον π. Παναγιώτην Μαυροματήν (6-1-12).

– Προεξήρχε του Αγιασμοῦ τών Υδάτων καί τής Καταδύσεως του Τιμίου Σταυροῦ εις τό Yarra Bay, καί ώμίλησε καταλλήλως έλληνιστί καί άγγλιστί. Εις τήν Τελετήν παρεστησαν ό Premier τής Ν.Ν.Ο. κ. Barry O' Farrell, ό Αρχηγός τής Αντιπολιτεύσεως κ. John Robertson, ό Υπουργός κ. Victor Dominello, ή βουλευτής καί σκιώδης Υπουργός κ. Σοφία Κότση, ό Δήμαρχος Randwick κ. Scott Nash, άλλοι επίσημοι καί πλήθος κόσμου. Έπηκολούθησε γεῦμα, όμιλεις τών επισήμων καί πανηγυρικό πρόγραμμα (8-1-12).

– Εδέχθη τόν εκ Κύπρου επισκέπτην Έπίσκοπον Μεσαορίας κ. Γρηγόριον, συνοδευόμενον από τόν Όμογενήν κ. Μάριον Τόραν, καί παρέθεσε γεῦμα προς τιμήν του Θεοφιλεστάτου (10-1-12).

– Είχε μακράν σύσκεψιν μετά τών εκ Βρισβάνης υπευθύνων διά τό Bribie Island Project κ. Ιω. Πανάρετου καί του Αρχιτέκτονος κ. Steve Costi. Εις τήν σύσκεψιν παρεκάθησεν καί ό Θεοφ. Απολλωνιάδος κ. Σεραφείμ (13-1-12).

– Εχοροστάτησε καί εκήρυξεν εις τόν Ι. Ναόν Αγ. Παρασκευής Blacktown (15-1-12).

– Συνοδευόμενος από τόν εκ Κύπρου Έπίσκοπον Μεσαορίας κ. Γρηγόριον, έχοροστάτησε κατά τόν Μ. Έσπερινόν εις τόν πανηγυρίζοντα Κοιμητηριακόν Ι. Ναόν Αγ. Αθανασίου Rookwood. Εις τό τέλος, ό Σεβασμιώτατος παρουσίασε μέ θερμούς λόγους τόν Θεοφιλέστατον κ. Γρηγόριον, τόν όποιον καί εκάλεσε νά ώμίλησει προς τό εκκλησίασμα (17-1-12).

– Συνοδευόμενος από τόν Επισκέπτην Θεοφ. Έπίσκοπον Μεσαορίας κ. Γρηγόριον, μετέβησαν εις τήν Ι. Μοήν Αγ. Γεωργίου Springwood, όπου ένημερώθησαν από τόν Καθηγουμένον Αρχιμ. Κυριακόν διά τήν πορείαν τών έργων εις τούς χώρους τής Ι. Μοής, έν συνεχεία δέ παρεκάθησεν εις Μοναστηριακήν Τράπεζαν (21-1-12).

– Εχοροστάτησε καί εκήρυξεν εις τόν Ι. Ναόν Αγ. Ιωάννου Parramatta (22-1-12).

– Εδέχθη τόν Ίερατικῶς Προϊστάμενον του Ι. Ναοῦ Αγ. Εύφημίας Bankstown π. Παν. Πρωτοψάλτην.

– Παρέστη δι' όλίγον καί απήυθυνεν χαιρετισμόν εις συνάντησιν τήν όποίαν ειχον οι πρεσβυτέρες έν Σύνδευ, εις τήν Αίθουσαν τής Ίερας Αρχιεπισκοπής (23-1-12).

– Εδέχθη τόν εκ τών Κληρικῶν μας π. Θωμά Γιάντζη μετά τής πρεσβυτέρας του καί τήν εκ Ελλάδος θυγατέρα του μετά του συζύγου της (25-1-12).

– Εχοροστάτησε καί εκήρυξεν εις τόν Ι. Ναόν Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Thomastown Βικτωρίας, καί έν συνεχεία, εις τόν άπέναντι του Ι. Ναοῦ χώρον, έτέλεσε τόν Αγιασμόν του Θεμελίου Λίθου του Ένοριακοῦ Κέντρου, καί ώμίλησε διά τό αξιότιμον έργον τής Ένορίας.

– Τό έσπέρας έχοροστάτησε καί εκήρυξε κατά τόν Μ. Έσπερινόν εις τόν πανηγυρίζοντα Ι. Ναόν τών Τριῶν Ίεραρχῶν Clayton (29-1-12).

Κατά τον μήνα Φεβρουάριον 2012 ό Σεβασμιώτατος:

– Εδέχθη τόν Υπουργόν Υποδομῶν καί Μεταφορῶν τής Κοινοπολιτειακής Κυβερνήσεως κ. Tony Albanese, συνοδευόμενον από τόν Ίδιαίτερον Γραμματέα του, καί συνεζήτησε μετ' αυτών τήν προοπτικήν χρηματοδοτήσεως, εκ μέρους τής Κυβερνήσεως, του Bribie Island Retreat Centre, παραρτήματος τής Θεολογικής μας Σχολής του Απ. Ανδρέου. Εις τήν συνάντησιν παρέστησαν ό Θεοφ. Απολλωνιάδος, ό π. Κ. Βαρουπάτης καί ό επιχειρηματίας κ. Παν. Αντωνόπουλος (3-2-12).

– Εδέχθη τόν εκ Βηρυτου Γενικόν Διευθυντήν τής Τραπεζής Beirut Hellenic Bank κ. Salim Sfeir, συνοδευόμενον από τούς κ.κ. James Wakim, Διευθυντήν έν Αυστραλία τής Τραπεζής καί τόν κ. Νικ. Παπαναστασίου, Πρόεδρον του Διοικητικοῦ Συμβουλίου αυτής έν Αυστραλία, καί παρέθεσεν γεῦμα προς

Από τήν τελετή ενάρξεως του Δικαστικοῦ έτους (Σύνδευ 07-02-2012).

Ο Σεβασμιώτατος Αρχ/πος κ.κ. Στυλιανός και ο Αρχιδικαστής ΝΝΟ κ. Tom Bathurst κατά τας προσλαλιάς αί όποιαί έλαβον χώραν κατά τήν Δεξίωσιν εις τήν Αίθουσαν τής Ι. Αρχιεπισκοπής (Σύδνεϋ 07-02-2012).

τιμήν του έπισκέπτου και τής συνοδείας του.

– Έχοροστάτησε και ώμίλησεν άγγλιστί (βλ. σ. 8), κατά τήν έν τώ Καθεδρικώ Ι. Ναώ καθιερωμένην έτησίαν τελετήν διά τήν έναρξιν του Νέου Δικαστικού Έτους. Παρόντες εις τήν τελετήν ήσαν ο νέος Αρχιδικαστής Νέας Νοτίας Ουαλίας κ. Tom F. Bathurst, Δικασταί του Άνωτάτου Δικαστηρίου τής Χώρας, Δικηγόροι, οί Γενικοί Πρόξενοι Έλλάδος και Σερβίας, άλλοι έπίσημοι και εκπρόσωποι Ένοριών-Κοινοτήτων και Οργανισμών. Έν συνεχεία, ή Ιερά Αρχιεπισκοπή παρέθεσε δεξίωσιν προς τιμήν των (7-2-12).

– Ύπεδέχθη εις τόν Καθεδρικών Ι. Ναόν και καλωσόρισε, διά συντόμου προσλαλιάς, τόν Πρόεδρον τής Κυπριακής Βουλής κ. Γιαννάκη Όμηρου και τούς συνοδούντας αυτόν Βουλευτάς, έν συνεχεία δέ έκάλεσεν τόν κ. Πρόεδρον νά απευθύνη χαιρετισμόν προς τό πυκνόν έκκλησίασμα. Μετά ταύτα, παρετέθη δεξίωσις προς τιμήν του κ. Προέδρου και τής συνοδείας του εις τήν Αίθουσαν Τελετών τής Ιεράς Αρχιεπισκοπής και άντήλλαξαν δώρα (12-2-12).

– Συνοδευόμενος από τό ζεύγος Θεοδοσίου και Μαριάννας Πεγκλή, μετέβη εις τήν οικίαν τής Γιαγιάς των άνωτέρω κ. Έλένης Κωφού, και τής έπέδωκεν Ευαρέσκειαν τής Έκκλησίας διά τήν συμπλήρωσιν 100 χρόνων ύποδειγματικής βιοτής (13-2-12).

– Έχοροστάτησε και έκήρυξεν εις τόν Ι. Ναόν του Άγ. Ιωάννου Ραρραμάτα, παρόντων των Κατηχητών τής Ν.Ν.Ο., και εις τό τέλος τής θ. Λειτουργίας απηύθυνε προσλαλιάν εις τούς Κατηχητάς επί τή έναρξιν τής νέας κατηχητικής περιόδου.

Μετά ταύτα, εις τήν Αίθουσαν του Ι. Ναού, παρεκάθησεν εις γεύμα μεθ' όλων των Κατηχητών και Κατηχητριών (19-2-12).

– Εδέχθη έθιμοτυπικώς τόν έξ Έλλάδος κ. Ιωάννην Μελαχρινούδη, Αρχηγόν των Αποδήμων Προσκόπων, συνοδευόμενον από τούς κ.κ. Γ. Παπαδημητρίου, Αρχηγόν των Έλλήνων Προσκόπων έν Σύδνεϋ, καθώς και τούς Αίδεσ. π. Νικ. Μποζίκην, κ. Άγαπ. Πασσαρήν, Σ. Κοφίνην, Σ. Κρητικόν, Ν. Μαλαξόν και Π. Θεοδωρόπουλον, συνεργάτας των Προσκόπων (21-2-12).

– Παρέστη, συνοδευόμενος από τόν Θεοφ. Απολλωνιάδος, εις δεξίωσιν τήν όποιαν παρέθεσε τό Σώμα Έλλήνων Προσκόπων Σύδνεϋ, προς τιμήν του Έπισκέπτου Αρχηγού των Αποδήμων Προσκόπων κ. Ι. Μελαχρινούδη, εις τό Millennium Centre τής Ιεράς Αρχιεπισκοπής, εις τό Brighton Le Sands. Εις τήν τελετήν, ή όποία έγένετο, έδόθη τιμητική Διάκρισις εις τόν Σεβασμιώτατον διά τήν σπουδαιότατην συμβολήν του εις τήν δημιουργίαν του Τμήματος Προσκοπισμού εις τήν Ν.Ν.Ο. (22-2-12).

– Εδέχθη τόν εκ Καμπέρρας Έσοχώτατον Πρέσβυν τής Έλλάδος κ. Άλέξιον Χριστόπουλον, και είχε μετ' αυτού συζήτησιν επί θεμάτων άφορώντων τήν Όμογένειαν και τήν Γενέτειραν (23-2-12).

– Προέστη συνάξεως του ιερού Κλήρου Ν.Ν.Ο. (24-2-12).

– Έχοροστάτησε και έκήρυξεν εις τόν Ι. Ναόν Αγ. Αικατερίνης Mascot.

– Τό έσπέρας, εις τόν Καθεδρικών Ι. Ναόν έχοροστάτησε κατά τόν Α' Κατανυκτικόν Έσπερινόν, και ώμίλησε καταλλήλως επί τή εισόδω εις τήν Αγίαν και Μεγάλην Τεσσαρακοστήν (26-2-12).

– Εδέχθη τήν έξ Αμερικής Όμογενή Δημοσιογράφο και συγγραφέα κ. Ιουστίνη Φραγκούλη-Άργύρη μετά του συζύγου της (28-2-12).

Κατά τόν μήνα Μάρτιον 2012 ό Σεβασμιώτατος:

– Έχοροστάτησεν έν τώ παρεκκλησίω τής Θεολογικής Σχολής, κατά τήν Δοξολογίαν επί τή έναρξιν του νέου Ακαδημαϊκού Έτους τής Σχολής και ώμίλησεν καταλλήλως. Μετά ταύτα, παρεκάθησεν εις γεύμα μετά των Καθηγητών και των Φοιτητών (1-3-12).

– Έχοροστάτησε και έκήρυξε κατά τήν Α' Στασιν των Χαιρετισμών εις τόν Ι. Ναόν Αγ. Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης Liverpool (2-3-12).

– Επί τή Έορτή τής Όρθοδοξίας προεξηρχε του Διορθοδόξου Έσπερινου εις τόν Ι. Ναόν Αγ. Νικολάου Marrickville, συγχοροστατούντων των Θεοφιλεστάτων Έπισκόπων κ. Ειρηναίου τής Σερβικής Έκκλησίας, κ. Μιχαήλ τής Ρουμανικής Έκκλησίας και του βοηθού του Έπισκόπου Απολλωνιάδος κ. Σεραφείμ, μέ τήν συμμετοχή των Κληρικών όλων των δικαιοδοσιών. Εις τό τέλος του Έσπερινου έγένετο ή λιτάνευσις των Ιερών Εικόνων και

Στιγμιότυπα από τήν έναρξιν του νέου Ακαδημαϊκού έτους εις τήν Θεολογική Σχολή του Αποστόλου Ανδρέου (Σύδνεϋ 1-3-12).

ἀνεγνώσθη εἰς τὰς διαφόρους γλώσσας τὸ προοίμιον τοῦ ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας Συνοδικοῦ. Μετὰ ταῦτα, παρετέθη ὑπὸ τῆς Ἐνορίας νησιτίσιμον δεῖπνον (4-3-12).

– Ἐδέχθη τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον κ. Μιχαὴλ τῆς Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐκράτησεν αὐτὸν εἰς τὴν μεσημβρινὴν τράπεζαν.

– Ἐδέχθη τὸν Καθηγούμενον τῆς Ἱ. Μονῆς Παντανάσσης Ἀρχιμ. Εὐσέβιον (5-3-12).

– Ἐδέχθη τὸν Πρωτοπρ. π. Στυλιανὸν Σκούτα καὶ τὸν κ. Παν. Σουλελέ καὶ συνεζήτησαν διὰ τὸ θέμα τῆς προεκτάσεως τοῦ Κοιμητηρίου τοῦ Botany.

– Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὴν Β' Στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἁγίου Στεφάνου Hurlstone Park (9-3-12).

– Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἁγ. Στυλιανοῦ Sutherland (11-3-12).

– Ἐδέχθη τὸν Καθηγούμενον τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Γεωργίου Springwood καὶ συνεζήτησαν διὰ τὰς ἐπικειμένας ἑορταστικὰς ἐκδηλώσεις ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 50 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἱ. Μονῆς (12-3-12).

– Ἐδέχθη τὸν κ. Ἀνδρέα Μελά (13-3-12).

– Συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Θεοφιλέστατον Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ, ἐπεσκέφθη τὴν Ἐκθεσιν φωτογραφίας μὲ θέμα τὴν Μάχη τῆς Κρήτης εἰς τὸ Millennium Centre τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ ὠμίλησεν καταλλήλως (14-3-12).

– Ἐδέχθη τὸν νεοχειροτονηθέντα ἐν Ἀδελαΐδι, ὑπὸ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Δορυλαίου κ. Νικάνδρου, Διάκονον κ. Μιχαὴλ Ψαρομάτην μετὰ τοῦ πατρὸς του π. Σταύρου (15-3-12).

– Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὴν Γ' Στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Earlwood (16-3-12).

– Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἁγ. Παρασκευῆς Blacktown (18-3-12).

– Προήδρευσε συνεδριάσεως τοῦ Καθηγητικοῦ Σώματος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς (22-3-12).

– Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὴν Δ' Στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγ. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Newtown. Εἰς τὸ τέλος τῆς Ἀκολουθίας, ὁ Σεβασμιώτατος ἐπέδωκε Ποιμαντορικὴ Εὐαρέσκεια εἰς τὸν ἐπὶ πολλά ἔτη καὶ ἀπὸ διαφόρους θέσεις διακονοῦντα τὴν Ἐκκλησίαν κ. Ἀγαπητὸν Πασσαρῆν, ὠμίλησας καταλλήλως (23-3-12).

– Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν Μ. Ἐσπερινὸν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Καθεδρὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Redfern (24-3-12).

– Παρέστη συμπροσευχόμενος ἀπὸ τοῦ ἱ. Βήματος, κατὰ τὴν θ. Λειτουργίαν, εἰς τὸν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Καθεδρὸν Ἱ. Ναὸν, λειτουργοῦντος τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ. Εἰς τὸ τέλος τῆς θ. Λειτουργίας, παρόντων τῶν Πρέσβειων τῆς Ἑλλάδος κ. Αλεξίου Χριστοπούλου καὶ τῆς Κύπρου κ. Ἰωάννου Τακώβου, τοῦ ἐξ Ἑλλάδος Ἐκπροσώπου τῆς Βουλῆς κ. Ἰωάννου Κοραντή, καθὼς καὶ πολλῶν ἄλλων ἐπισήμων καὶ Προέδρων Ἐνοριῶν-Κοινοτήτων καὶ Ὄργανισμῶν, τῶν Σχολείων καὶ πλήθους κόσμου, ἐτέλεσεν τὴν ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ Ἑορτῇ Δοξολογίαν. Ἐν συνεχείᾳ, παρεκάθησε μεθ' ὄλων τῶν ἐπισήμων εἰς ἑόρτιον γεῦμα.

Τὴν μεσημβρίαν, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ βοηθοῦ του

Οἱ χορωδίες τῶν μαθητῶν τῶν ἡμερησίων Κολλεγίων ψάλλουν τοὺς Ἐθνικοὺς Ὕμνους (Σύδνεϋ 25-3-12).

Χορευτικὸ συγκρότημα τῆς Παροικίας (Σύδνεϋ 25-3-12).

Ἐπισκόπου κ. Σεραφεῖμ, μετέβη εἰς τὸ Martin Place, ὅπου ἐτέλεσεν Ἐπιμνημόσυνον Δέησιν διὰ τοὺς ὑπὲρ τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος πεσόντας, καὶ ἐγένετο κατὰθεσις στεφάνων ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Πολιτείας κ. Barry O' Farrell, τῶν Διπλωματικῶν Ἀρχῶν, τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος, τῶν Σχολείων κ.ἄ. Ἐν συνεχείᾳ, παρηκολούθησαν τὴν παρέλασιν τῶν μαθητῶν τῶν Σχολείων, Ἡμερησίων Κολλεγίων καὶ Απογευματινῶν, ἡ ὁποία κατέληξεν εἰς τὸ Domain Park, ὅπου ἐγένοντο αἱ ἐπίσημοι ὁμιλίες καὶ ἐξετελέσθη καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα ἀπὸ διάφορα χορευτικὰ συγκροτήματα τῶν Σχολείων τῶν Ἐνοριῶν-Κοινοτήτων καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος καὶ ἄλλων Ὄργανισμῶν τῆς Παροικίας μας. Νὰ σημειωθεῖ ὅτι μετὰ ἀπὸ πολλὰ ἔτη, καὶ κατόπιν τῆς ὑπογραφείσης συμφωνίας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς μετὰ τῆς Παλαιᾶς Κοινοτήτος Σύδνεϋ, ὁ Ἑορτασμός ἦτο κοινός δι' ὅλον τὸν Ἑλληνισμὸν τοῦ Σύδνεϋ, δι' αὐτὸ καὶ ἡ παρουσία τοῦ πλήθους ἦτο ἐντυπωσιακὴ (25-3-12).

– Συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Ἰδιαιτερον Γραμματέα του, παρέστη εἰς τὴν Δεξίωσιν τὴν ὁποίαν παρέθεσεν ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ Ἑορτῇ τῆς 25^{ης} Μαρτίου ἡ Ἑλληνικὴ Ὁρθόδοξος Κοινότης Σύδνεϋ, εἰς τοὺς χώρους τῆς εἰς Lakemba. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐγένετο δεκτός μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ προσεφώνησεν τὴν ὁμίγηριν (28-3-12).

– Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἁγ. Εὐφημίας Bankstown (30-3-12).

Πανοραμικὴ ἀποψὶς τοῦ πλήθους τῶν Ὁμογενῶν πού παρηκολούθησαν τὸν Ἑορτασμό τῆς Ἐθνικῆς Ἑπετείου (Σύδνεϋ 25-3-12).

Κίνηση τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ

Κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριο 2012 ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ελειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγ. Πάντων Belmore. Μετὰ τὴν θ. Λειτουργίαν, εἰς τὴν αἴθουσαν Συνεδριάσεων, παρόντων ὅλων τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος, εὐλόγησε καὶ ἔκοψε τὴν βασιλόπιττα, εὐχρηθεὶς τὰ δέοντα πρὸς ὅλους, καὶ διεβίβασεν ἐπίσης καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ Σεβασμιωτάτου (1-1-12).

–Παρέστη εἰς τὴν τελετὴν τῆς κοπῆς τῆς Βασιλόπιττας τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ἐν Σύδνεϋ, ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας (3-1-12).

–Ελειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Kogarah. Εἰς τὸ τέλος τῆς θ. Λειτουργίας ἐτέλεσε τὸν Μ. Ἀγιασμόν (6-1-12).

–Συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς κ.κ. Ἀγαπητὸ Πασσαρῆ καὶ Ἡλία Οἰκονόμου, μετέβησαν εἰς τὸ ἰδιαίτερον Γραφεῖον τοῦ Premier τῆς Ν.Ν.Ο. καὶ ἔλαβον μέρος εἰς σύσκεψιν μεθ’ ὅλων τῶν Κυβερνητικῶν, Δημορχιακῶν, ἐκπροσώπων τῆς Αστυνομίας καὶ ἄλλων παραγόντων, οἱ ὅποιοι ἐμπλέκονται εἰς τὴν διοργάνωσιν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 25^{ης} Μαρτίου 1821 (11-1-12).

–Εἶχεν εἰδικὴν σύσκεψιν μετὰ τῶν ὑπευθύνων τοῦ Λιμένος Σύδνεϋ, προκειμένου νὰ ἐξετασθεῖ ὁ χώρος τῶν Τελωνείων διὰ τὸν ἑορτασμόν τῆς Ἐθνικῆς μας ἑορτῆς. Εἰς τὴν σύσκεψιν παρευρίσκετο καὶ ὁ κ. Ἀγ. Πασσαρῆς (13-1-12).

–Ἐκπροσωπῶν τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον κ.κ. Στυλιανόν, ἐτέλεσε τὴν ἐξόδιον Ἀκολουθίαν τῆς ἀειμνήστου Ξένιας Σώκιαλη, ἀδελφῆς τοῦ ἐκ τῶν Κληρικῶν μας π. Νεκταρίου Ζορμπαλᾶ (14-1-12).

–Ελειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγ. Σοφίας Darlinghurst. Μετὰ τὴν θ. Λειτουργίαν προήδρευσε συνεδριάσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου (15-1-12).

–Ἐδέχθη τὸν ἐκ Townsville Κληρικόν μας Ἱερομ. Π. Σταῦρον Ἀγγοροῦδη καὶ τὴν Πρόεδρον τῆς Νεολαίας τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Δίδα Μαρίνα Gear (16-1-12).

–Ἐδέχθη τὸν Ἀρχηγόν τῶν Προσκοπικῶν ὁμάδων τοῦ Σύδνεϋ κ. Γεώργ. Παπαδημητρίου (17-1-12).

–Ελειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Κοιμητηριακὸν Ναὸν τοῦ Ἀγ. Ἀθανασίου Rookwood. Εἰς τὸ τέλος τῆς θ. Λειτουργίας ἐτέλεσε μνημόσυνον ὑπὲρ πάντων τῶν ἀναπαυομένων ἐν τῷ Κοιμητηρίῳ ἀδελφῶν μας (18-1-12).

–Εἶχεν ἐκτενὴ σύσκεψιν μετὰ τῶν κ.κ. Ἀγ. Πασσαρῆ καὶ Ἡλία Οἰκονόμου, γιὰ τὴν διοργάνωσιν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἐθνικῆς ἑορτῆς (19-1-12).

–Ἐπεσκέφθη εἰς τὸ Νοσοκομεῖο Prince Alfred τὸν ἀσθενοῦντα π. Νεκτάριον Ζορμπαλᾶ.

Στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν πρώτην θ. Λειτουργίαν εἰς τὸν Ἱστορικὸ καὶ παλαιότερον Ἱ. Ναὸν ἐν Αὐστραλίᾳ τῆς Ἁγίας Τριάδος Bourke St. μετὰ τὴν ἐπιτευχθεῖσα συμφωνία μετὰ τὴν Ἑλληνικὴν Κοινότητα Σύδνεϋ (29-1-12).

Ἐδέχθη ἀλληλοδιαδόχως τὸν ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς κ. Θεόδωρον Δημητρίου καὶ τὸν ἐκ Cairns Κληρικόν μας π. Κων/νον Τσάκαλο μετὰ τῆς πρεσβυτέρας του (20-1-12).

–Ελειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγ. Γερασίου Leichhardt (22-1-12).

–Εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγ. Ραφαήλ Liverpool, προέστη τῆς ἐξοδίου Ἀκολουθίας τοῦ Γεννήτορος τοῦ π. Χρήστου Βέργου, Ἱερατικῶς Προϊσταμένου τοῦ ὡς ἄνω Ἱ. Ναοῦ, ἀειμνήστου Ἀνδρέα Βέργου.

–Συνοδευόμενος τὸν Σεβασμιώτατον, παρεκάθησεν δι’ ὀλίγον εἰς ἀπογευματινὸν τεῖον, τὸ ὅποιο διοργάνωσαν οἱ πρεσβυτέρους Ν.Ν.Ο. εἰς τὴν Αἴθουσα τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς (23-1-12).

–Εἶχε μακρὰν σύσκεψιν μετὰ τοῦ π. Νικ. Μποζίκη, κ. Γεωργ. Παπαδημητρίου καὶ κ. Γεωργ. Κρητικοῦ, διὰ τὸ θέμα τῆς ὁργανώσεως τῶν Προσκοπικῶν Ὁμάδων (24-1-12).

–Ἐδέχθη τὸν Ἱερατικῶς Προϊστάμενον τοῦ Ἱ. Ν. Ἀγ. Ἰωάννου Parramatta, μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος καὶ συνεζήτησαν διὰ τίς προοπτικὲς ἀναπτύξεως τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος.

–Ἐδέχθη τὸν π. Θωμᾶ Γιαντζῆ, Ἱερατικῶς Προϊστάμενον τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Τριάδος (27-1-12).

–Συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν π. Ἰω. Γρύλλη, ελειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν, διὰ πρώτην φοράν, μετὰ ἀπὸ πολλὰ ἔτη καὶ κατόπιν τῆς γενομένης συμφωνίας μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος, εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγ. Τριάδος. Εἰς τὸ τέλος τῆς θ. Λειτουργίας ὁ Θεοφιλέστατος ὠμίλησε διὰ τὴν σπουδαιότητα τῆς ἡμέρας καὶ διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐν ἀγάπῃ συνεργασίας πάντων διὰ τὸ καλὸν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ὁμογενείας. Εἰς τὴν θ. Λειτουργίαν παρέστησαν ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Χ. Δανάλης μετὰ μελῶν τοῦ Συμβουλίου καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν παλαιῶν Ἑνοριτῶν, οἱ ὅποιοι λόγῳ τοῦ σχίσματος δὲν ἐκκλησιάζοντο εἰς αὐτὸν τὸν Ναὸν. Μετὰ ταῦτα, παρεκάθησεν εἰς τὴν Αἴθουσα τοῦ Ἱ. Ναοῦ διὰ πρόγευμα (29-1-12).

–Ἐδέχθη ἀλληλοδιαδόχως τοὺς Ἐπισκέπτας Θεοφιλεστάτους Ἐπισκόπους Μεσαορίας κ. Γρηγόριον ἐκ Κύπρου καὶ Μαδαγασκάρης κ. Ἰγνάτιον. Ἐπίσης ἐδέχθη τὸν ἐκ Μελβούρνης καταγόμενον καὶ ἐγκαταβιοῦντα εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος Μοναχόν π. Σεραφεῖμ (30-1-12).

–Ἐδέχθη τὸν ἐκ τῶν Φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς κ. Παναγ. Ἀναστασιάδη, ὁ ὅποιος ἐζήτησε νὰ χειροτονηθεῖ.

–Προήδρευσε μακρᾶς συνεδριάσεως μεθ’ ὅλων τῶν νέων Αὐστραλογεννημένων Κληρικῶν, οἱ ὅποιοι διακονοῦν εἰς τὰ Πανεπιστήμια καὶ ὁργανώνουν τίς Ὁμάδες Νεολαίας εἰς τὰς Ἑνορίας, καθὼς καὶ τὸ πρόγραμμα τῶν Ἑσπερινῶν Λειτουργιῶν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν.

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Κεντρικῆς Φιλοπάχου (31-1-12).

Κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριο 2012 ὁ Θεοφιλέστατος:

–Εἶχε σύσκεψιν μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Σύδνεϋ κ. Χ. Δανάλη καὶ μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ τοῦ Συμβουλίου καὶ συνεζήτησαν θέματα τοῦ Ἱερέως τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς Ἀγ. Τριάδος. Εἰς τὴν σύσκεψιν παρέστη καὶ ὁ π. Θωμᾶς (2-2-12).

–Εἶχε μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας συνάντησιν μετὰ τὸν Κοινοπολιτευτικὸν Ὑπουργόν Ὑποδομῶν καὶ Μεταφορῶν κ. Anthony Albanese (3-2-12).

–Ελειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγ. Κων/νου καὶ Ἑλένης Newtown (5-2-12).

–Παρέστη εἰς τὴν εἰδικὴν Ἀκολουθίαν εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου Δικαστικοῦ ἔτους, παρουσίᾳ τοῦ Ἀρχιδικαστοῦ Ν.Ν.Ο. καὶ πολλῶν ἐπισήμων (7-2-12).

–Εἶχε συνεδριάσιν μετ’ Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινότητος ὑπὸ τὸν Πρόεδρον αὐτῆς κ. Χ. Δανάλην καὶ μελῶν τῆς Διακοινοτικῆς, διὰ τὴν ὁργάνωσιν τῆς Ἐθνικῆς μας ἑορτῆς.

–Μετέβη εις τό Κολλέγιον τοῦ Ἁγ. Σπυριδῶνος, ὅπου, μετὰ τοῦ Ἱερατ. Προϊστάμενου π. Στυλ. Σκούτα, τοῦ π. Σωτ. Δραπανιώτη, τοῦ Προέδρου τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος κ. Ἡλία Οἰκονόμου, τῆς Γενικῆς Διευθύντριας κας Εὐφροσ. Στεφάνου καί τῆς Διευθύντριας τοῦ Γυμνασίου κας Αἰμιλ. Κατσογιάννη, συνεσεκέφθησαν καί διήλθον τάς ἐγκαταστάσεις τοῦ Κολλεγίου, προκειμένου νά γίνει ὁ σχεδιασμός καί ἡ προετοιμασία διά τήν μέλλουσα νά συνέλθει ΙΑ' Κληρικολαϊκή Συνέλευση (8-2-12).

–Συνοδευόμενος ἀπό Κληρικούς, μετέβη εις Central Coast, ὅπου εις τό οἰκόπεδον εις τό ὅποιον θά κτισθεῖ ὁ Ἱ. Ναός τοῦ Ἁγ. Χαραλάμπους, εις εἰδικῶς διασκευασθέντα χώρον, ἐλειτούργησεν καί ἐκήρυξεν ἐπί τῇ μνήμῃ τοῦ Ἁγ. Χαραλάμπους. Εἰς τό τέλος παρεκάθησεν μεθ' ὄλων τῶν προσκυνητῶν εις ἐόρτιον γεῦμα (11-2-12).

–Ἐκπροσωπῶν τόν Σεβασμιώτατον, παρεκάθησεν εις ἐπίσημον Δεῖπνον, τό ὅποιον παρέθεσεν ἡ Ἑλληνική Κυπριακή Λέσχη, πρὸς τιμὴν τοῦ Προέδρου τῆς Κυπριακῆς Βουλῆς κ. Γιαννάκη Ὀμήρου καί ὠμίλησεν καταλλήλως (11-2-12).

–Ἐλειτούργησε καί ὠμίλησεν εις τόν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Παρασκευῆς Blacktown (12-2-12).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς διά τόν ἑορτασμόν τῆς Ἐθνικῆς μας ἑορτῆς (13-2-12).

–Ἐδέχθη τόν Ἀγιογράφον κ. Ἀνδρέα Γεωργακόπουλον (14-2-12).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως μετὰ τῶν μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος, διά τόν ἑορτασμόν τῆς 25^{ης} Μαρτίου 1821.

–Ἐδέχθη τόν κ. Ἡλία Δημάκη ἐκ τῆς Ἑνορίας Ἁγ. Νικολάου Marrickville (16-2-12).

–Προήδρευσε τοῦ Πρωτοβαθμίου Πνευματικοῦ Δικαστηρίου Ν.Ν.Ο. (17-2-12).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εις τόν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Εὐφημίας Bankstown (19-2-12).

–Συνοδεύων τόν Σεβασμιώτατον, παρέστη εις ἐκδήλωσιν τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων, μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἐνταῦθα ἐπισκέψεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν Ἀποδήμων Προσκόπων κ. Γιάννη Μελαχροινούδη, ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν εις τό Millennium Centre τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς εις τό Brighton Le Sands (22-2-12).

–Παρεκάθησε, συνοδεύων τόν Σεβασμιώτατον εις τήν Σύναξιν τῶν Κληρικῶν τῆς Α' Ἀρχιεπισκοπικῆς Περιφερείας (24-2-12).

–Ἐπί τῇ ἐνάρξει τῆς νέας κατηχητικῆς περιόδου, ὠμίλησεν εις τήν συγκέντρωσιν τῶν Κατηχητῶν τοῦ Σύδνεϋ καί ἐτόνισεν τήν σοβαρότητα τοῦ ἔργου τῶν Κατηχητῶν. (25-2-12).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εις τόν Ἱ. Ναόν Τιμίου Σταυροῦ Wollongong. Ἐν συνεχείᾳ μετὰ τοῦ Ἱερέως καί τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, παρεκάθησεν εις πρόγευμα.

–Παρέστη εις τόν πρῶτον Κατανυκτικόν Ἑσπερινόν εις τόν Καθεδρικόν Ἱ. Ναόν, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ.κ. Στυλιανοῦ (26-2-12).

–Μετέβη εις τήν Ἱ. Μονίην Ἁγ. Γεωργίου Springwood, ὅπου προεξήρχε τῶν Ἱ. Ἀκολουθιῶν τῆς Καθαρᾶς Δευτέρας καί ὠμίλησεν εις τό πλῆθος τῶν προσκυνητῶν (27-2-12).

–Ἐδέχθη τόν Πρόεδρον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνορίας Ἁγ. Σοφίας Darlinghurst (28-2-12).

–Ἐδέχθη ἀλληλοδιαδόχως τόν Αἰδεσ. π. Γεώργιον Λιάγκα καί τούς νέους πρωτοετείς φοιτητάς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς (29-2-12).

Κατὰ τόν μῆνα Μάρτιο 2012 ὁ Θεοφιλέστατος:

–Παρέστη εις τήν εἰδικὴν Ἀκολουθίαν ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, ἐπί τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εις κοινόν γεῦμα μετὰ τῶν Καθηγητῶν καί Φοιτητῶν (1-3-12).

–Ἐπεσεκέφθη τόν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Σοφίας Darlinghurst καί

ἐπιθεώρησε τάς γενομένας ἐργασίας εις τούς χώρους τοῦ Ἱ. Ναοῦ.

–Ἐχοροστάτησε καί ὠμίλησε κατὰ τήν Α' Στάση τῶν Χαιρετισμῶν, εις τόν Ἱ. Ναόν Ἁγίου Νικολάου Marrickville (2-3-12).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εις τόν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Σπυριδῶνος Kingsford καί προέστη τῆς Λιτανεύσεως τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων.

Τό ἑσπέρας συγχοροστάτησε μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου καί τῶν Ἐπισκόπων τῶν ἄλλων Ὁρθόδοξων Δικαιοδοσιῶν ἐν Αὐστραλίᾳ εις τόν Διορθόδοξον Ἑσπερινόν, ὁ ὁποῖος ἀπὸ ἐτῶν ἔχει καθιερωθεῖ νά τελεῖται εις τόν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Νικολάου Marrickville (4-3-12).

–Ἐδέχθη τόν Ἱερατ. Προϊστάμενον τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Νεκταρίου Burwood μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος κ. Χ. Σύριου καί τῆς Γραμματέως κας Χριστίνας Εὐθυμιᾶδου καί συνεζήτησαν διά τάς οικονομικὰς δυσκολίας τάς ὁποίας ἀντιμετωπίζει ἡ ἐν λόγῳ Ἑνορία-Κοινότης (6-3-12).

–Ἐπεσεκέφθη μετὰ τῶν μελῶν τῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς Ἑορτασμοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς, τούς χώρους τοῦ Βοτανικοῦ κήπου, ὅπου θά λάβει χώραν ἑορταστικὸν πρόγραμμα (8-3-12).

Ἐδέχθη τὸν κ. Παναγ. Ἀναστασιάδη ἐκ τῶν Φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, ὁ ὁποῖος συντόμως πρόκειται νά χειροτονηθεῖ εις Διάκονον.

–Ἐπεσεκέφθη εις τό Γηροκομεῖον τῆς Βασιλειᾶδος ἐν Sutherland, τόν Sir Arthur George.

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξεν κατὰ τήν Β' Στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν, εις τόν Ἱ. Ναόν Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Kogarah (9-3-12).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξεν εις τόν ἑορτάζοντα Ἱ. Ναόν Ἁγ. Στυλιανοῦ καί Ἁγ. Γρηγ. Παλαμᾶ Sutherland. Εἰς τό τέλος ἀνέγνωσε τήν ρασσευχήν εις τόν μέλλοντα νά χειροτονηθεῖ, τήν ἐπαύριον, εις Διάκονον κ. Παναγ. Ἀναστασιάδη (10-3-12).

–Ἐλειτούργησεν εις τόν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Εὐφημίας Bankstown καί, ἀδεία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ.κ. Στυλιανοῦ, ἐχειροτόνησεν εις Διάκονον τόν ἐκ τῶν Φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς κ. Παναγιώτην Ἀναστασιάδη, τόν ὁποῖον μετωνόμασεν εις Πρόχορον καί ἀπηύθυνεν καταλλήλως νοθεσίας. Ἐν συνεχείᾳ, εις τήν Αἴθουσα τοῦ Ἱ. Ναοῦ, παρεκάθησεν εις τράπεζαν μετὰ τοῦ νεοχειροτονηθέντος, τῶν συγγενῶν καί τῶν φίλων του (11-3-12).

–Ἐδέχθη τόν ἐκ τῶν Φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς κ. Γεώρ. Βρυώνη μετὰ τῆς συζύγου του Δέσποινας.

–Παρηκολούθησεν ὁμίλιαν τῆς ἐν Ἀθήναις Πρέσβυρας τῆς Αὐστραλίας Ἐξοχωτάτης κας Jenny Bloomfield εις τήν Μεγάλην Αἴθουσα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, μέ θέμα «Διμερεῖς σχέσεις Αὐστραλίας καί Ἑλλάδος» (12-3-12).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τῶν Χοροδιδασκάλων, πού θά λάβουν μέρος εις τόν ἑορτασμόν τῆς 25^{ης} Μαρτίου 1821 καί ἐν συνεχείᾳ συνεδριάσεως ὄλων τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἑνορίων-Κοινοτήτων καί συνεζήτησαν τάς λεπτομερείας τοῦ Ἑορτασμοῦ (13-3-12).

–Συνοδεύων τόν Σεβασμιώτατον, ἐπεσεκέφθη τήν Ἐκθεσιν φωτογραφίας διά τήν Μάχη τῆς Κρήτης, τήν ὁποίαν ὠργάνωσεν ἡ Κρητικὴ Ἀδελφότης μαζί μέ τούς Αὐστραλοὺς Βετεράνους καί τούς συγγενεῖς ἐκείνων οἱ ὁποῖοι πολέμησαν εις αὐτήν (14-3-12).

–Συνοδευόμενος ἀπὸ τόν Διάκονον Πρόχορον μετέβη ὀδικῶς εις Καμπέραν, ὅπου τό ἑσπέρας εις τόν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Νικολάου ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξεν κατὰ τήν Γ' Στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν.

–Μετὰ ταῦτα, ὁ Πρόεδρος καί Συμβούλιον παρέθεσαν Δεῖπνον πρὸς τιμὴν τοῦ Θεοφιλεστάτου, εις τήν Ἑλληνικὴν Λέσχην (16-3-12).

–Συνοδευόμενος ἀπὸ τούς π. Κων/νον Κωστάκον, π. Πέτρο Κηπουρό καί τόν Διάκονο Πρόχορο, μετέβησαν εις τό Batemans Bay, ὅπου προσκύνησαν εις τόν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Ἰωάννου καί ἐν συνεχείᾳ ἐξεναγήθησαν εις τό περιβάλλον κτήμα,

υπό του Προέδρου κ. Πασχαλίδη και άλλων συνεργατών της Ένορίας. Μετά ταυτα, εις τούς ειδικώς διαμορφωμένους χώρους πέριξ του Ι. Ναού, παρέθεσαν νηστήσιμον τράπεζαν και συνεζήτησαν τά θέματα της Ένορίας.

–Τό έσπέρας, παρεκάθησεν εις Δείπνον εις τήν οικείαν του π. Πέτρου Κηπουρού, Ίερατικώς Προϊσταμένου του Ι. Ναού Αγ. Νικολάου εν Καμπέρα (17-3-12).

–Ελειτούργησε και εκήρυξεν εις τον Ι. Ναόν Αγ. Δημητρίου Queanbeyan. Τήν θ. Λειτουργίαν παρηκολούθησεν και ό Έξοχώτατος Πρόεδρος της Έλλάδος εν Καμπέρα κ. Αλέξιος Χριστόπουλος. Μετά ταυτα, παρεκάθησεν μεθ' όλων των πιστών εις γεύμα εις τήν Ένοριακήν αίθουσα (18-3-12).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως μετά μελών του Αρχιεπισκοπικού Συμβουλίου και άλλων ειδικών συμβούλων για θέματα ασφάλειας και υγείας στους χώρους εργασίας της Ι. Αρχιεπισκοπής (20-3-12).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως της Οργανωτικής Επιτροπής διά τον έορτασμόν της 25^{ης} Μαρτίου.

–Παρεκάθησεν εις τήν συνεδρίασιν των Καθηγητών της Θεολογικής Σχολής (22-3-12).

–Εχοροστάτησε και εκήρυξεν κατά τήν Δ' Στασίον των Χαίρεσιμων εις τον Ι. Ναόν Ταξιάρχου Μιχαήλ North Sydney (23-3-12).

–Παρέστη συμπροσευχόμενος κατά τον Μ. Έσπερινόν, εις τον πανηγυρίζοντα Καθεδρικό Ι. Ναόν του Εύαγγελισμού της Θεοτόκου Redfern (24-3-12).

–Ελειτούργησε και εκήρυξεν εις τον ως άνω πανηγυρίζοντα Ι. Ναόν όπου μετά τήν θ. Λειτουργίαν, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου ήμών κ.κ. Στυλιανού, έτελέσθη ή καθιερωμένη Δοξολογία επί τη Έθνική έορτή, παρόντων των Πρόεσβων Έλλάδος και Κύπρου, του Έκπροσώπου του Έλληνικού Κοινοβουλίου και πολλών επισήμων.

–Εν συνεχεία, συνοδεύων τον Σεβασμιώτατον, παρέστη εις τήν κατάθεσιν των στεφάνων εις τό Martin Place και παρηκολούθησε τήν παρέλασιν και όλο τό έορταστικό πρόγραμμα εις τό Domain (25-3-12).

–Εχοροστάτησε και εκήρυξε κατά τήν Ακολουθίαν του Ακαθίστου Ύμνου, εις τον Ι. Ναόν Αγ. Πάντων Belmore. Εν συνεχεία, εις τον Καθεδρικό Ι. Ναόν του Εύαγγελισμού της Θεοτόκου Redfern, προέστη της καθιερωμένης Αγρυπνίας και θ. Λειτουργίας μετά του Αγιορείτου π. Δαμασκηνού (30-3-12).

Β' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ **Κίνηση του Θεοφιλεστάτου** **Έπισκόπου Δέρβης κ. Ίεζεκιήλ**

Κατά τον μήνα Ιανουάριον 2012 ό Θεοφιλέστατος:

–Συνελειτούργησε μετά του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου κ.κ. Στυλιανού και του Θεοφιλ. Μιλητουπόλεως εις τον πανηγυρίζοντα Ι. Ναόν του Αγίου Βασιλείου Brunswick τήν δε μεσημβρίαν παρεκάθησε εις γεύμα εις τήν οικίαν του Αιδεσιμ. π. Αθανασίου Τριανταφύλλου (1-1-2012).

–Μετά του Σεβασμιωτάτου και του Θεοφιλεστάτου Μιλητουπόλεως μετέβησαν εις τήν Ίεράν Μονήν Παναγίας Γοργοπηκού εις Geelong όπου ό Σεβασμιώτατος έχοροστάτησε εις τό πανηγυρίζον σπήλαιον του Αγίου Σεραφείμ του Σάρωφ. Τήν μεσημβρίαν επέστρεψαν εις τήν Αρχιεπισκοπήν και τό έσπέρας παρέστησαν εις τήν κοπήν της Βασιλόπιτας υπό του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου μας εις τον Ι. Ναόν του Αγίου Εύσταθίου, ένώπιον πλήθους πιστών. Εις τήν έν λόγω τελετή παρέστη και ό επίσκοπος της Ρουμανικής Εκκλησίας κ. Μιχαήλ (2-1-2012).

–Προέπεμφεν εις τό αεροδρόμιον τον Σεβασμιώτατον επιστρέφοντα εις Σύνδνεϋ (3-1-2012).

–Ελειτούργησε και εκήρυξεν εις τον Ι. Ναόν της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Thomastown, και έτέλεσε τον

Μέγαν Αγιασμόν. Τό έσπέρας έχοροστάτησε και εκήρυξε κατά τον πανηγυρικόν Έσπερινόν εις τον Ίερόν Ναόν του Αγίου Ιωάννου North Carlton (6-1-2012).

–Ελειτούργησε και εκήρυξεν εις τον Ίερόν Ναόν του Αγίου Εύσταθίου South Melbourne και εν συνεχεία μετά του αγίου Μιλητουπόλεως και όλου του ιερού κλήρου της Μελβούρνης κατήλθον εις τό Station Pier του Port Melbourne, όπου έτέλεσε τον Αγιασμόν και έρριψεν τον σταυρόν εις τήν θάλασσαν παρουσία χιλιάδων πιστών. Τόν σταυρόν άνέσυρε εκ των υδάτων ό κ. Παναγιώτης Παπαδικός (8-1-2012).

–Παρουσία του Θεοφιλ. Μιλητουπόλεως κ. Ιακώβου έδέχθη εις τό γραφείον του τον αιδεσιμ. π. Δούκα Γεωργαλά και τον πρόεδρο Κωνσταντίνο Δημόπουλον μετά του αντιπροέδρου Γεωργίου Λύρα και της γραμματέως Κασσιανής Θεολόγου της Ένορίας-Κοινότητος Frankston και συνεζήτησαν διά τά Σχέδια του νέου Ι. Ναού τον όποιον πρόκειται να θεμελιώσουν μετά τό Πάσχα (11-1-2012).

–Ελειτούργησε και εκήρυξεν εις τον Ι. Ναόν Παναγίας Σουμελά East Keilor. Ακολούθησε γεύμα εις τήν αίθουσαν παραπλεύρως του Ι. Ναού (15-1-2012).

–Έδέχθη τούς νεαρούς αδελφούς εκ Θεσσαλονίκης Δημήτριον & Αντώνιον Τελόπουλον, οι όποιοι ήλθον εις Μελβούρνη αναζητούντες εργασίαν.

–Εχοροστάτησε και εκήρυξεν κατά τον πανηγυρικόν Έσπερινόν εις τον Ι. Ναόν του Αγίου Αντωνίου Sunshine. Ακολούθησε δείπνον εις τήν αίθουσαν όπισθεν του Ι. Ναού (16-1-2012).

–Εχοροστάτησε και εκήρυξε κατά τον πανηγυρικόν Έσπερινόν εις τον Ίερόν Ναόν του Αγίου Αθανασίου Springvale. Ακολούθησε δείπνον εις τήν αίθουσαν όπισθεν του Ι. Ναού.

Μετά του αγίου Μιλητουπόλεως έλαβον μέρος εις τήν συνεδρίασιν της ομάδος που ενδιαφέρεται διά τήν Ορθόδοξον παιδείαν εις τά δημόσια και κατηχητικά σχολεία (17-1-2012).

–Έδέχθη τον αιδεσιμ. π. Σπυριδωνα Βουνάσσην εξ Αδελαιδος και τήν μεσημβρίαν μετά του Θεοφιλ. Μιλητουπόλεως μετέβησαν εις τήν «Βασιλειάδα» διά τήν κοπήν της βασιλόπιτας και εν συνεχεία παρεκάθησαν εις γεύμα μετά των Τροφίμων του Ίδρύματος.

–Κατόπιν προσκλήσεως του Κυβερνήτου Βικτωρίας μετέβησαν εις τό Government House και παρέστησαν εις τήν δεξίωσιν διά τήν ήμέραν της Αυστραλίας (19-1-2012).

–Ελειτούργησε και εκήρυξεν εις τον πανηγυρίζοντα Ι. Ναόν του Αγίου Αθανασίου Springvale. Ακολούθησε γεύμα εις τήν αίθουσαν όπισθεν του Ι. Ναού (22-1-2012).

–Εχοροστάτησε και εκήρυξεν κατά τον πανηγυρικό Έσπερινόν του Αγίου Νεοφύτου εις τον Ι. Ναόν της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Thomastown (23-1-2012).

–Έδέχθη εις τό γραφείον του τον αιδεσιμ. π. Διονύσιον Ράλλη, τον Παντελή Λούπη, πρόεδρον και κ. Τσιγκούνη μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Ένορίας-Κοινότητος του Τιμίου Σταυρού Box Hill και συνεζήτησε μετ' αυτών θέματα άφορώντα τήν έν λόγω Ένορία-Κοινότητα.

–Παρουσία του Θεοφιλ. Μιλητουπόλεως έδέχθη τον κ. Βασίλειον Παπαστεργιάδη, πρόεδρον της Κοινότητος Μελβούρνης μετά τριών Συμβούλων, μετά των οποίων συνεζήτησε θέματα που άφορουν τήν έν λόγω Κοινότητα.

–Εις τήν αίθουσαν της Ι. Αρχιεπισκοπής έδέχθησαν τον π. Ιωάννην Σταυρινίδην και τά μέλη του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου και της Φιλοπτώχου της Ένορίας της Αγίας Τριάδος Richmond και συνεζήτησαν τήν έν γένει κατάστασιν εις τήν Ένορίαν. Αργά τό άπόγευμα έδέχθησαν τον αιδεσιμ. π. Αδαμάντιον Κουραμπήν και Ματθαίον Παπαδόπουλον

καί συνεζήτησαν θέματα πού ἀφοροῦν τήν Κοινότητα Μελβούρνης (25-1-2012).

–Μετά τῶν Θεοφιλωτάτων Μιλητουπόλεως μετέβη εἰς τό ἀεροδρόμιον Μελβούρνης πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου προερχομένου ἐκ Σύδνεϋ (26-1-2012).

–Συνοδεύων τὸν Ἀρχιεπίσκοπον κ.κ. Στυλιανό, μετέβη εἰς τὸν τόπον τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Ἐνοριακοῦ Κέντρου/Σχολείου τῆς Ἐνορίας τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Thomastown ὅπου ὁ Σεβασμιώτατος ἐτέλεσε τὸν Ἀγιασμόν καὶ ἔθεσεν τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ κτιρίου. Ἀκολούθησε ὁ πλειστηριασμός τῶν μυστηρίων καὶ ὁ ἔρανος ἀπὸ τὸν ὁποῖον συνεκεντρώθη τό ποσόν τῶν \$60,000.00. Τὰ μυστήρια ἔλαβον: τό χρυσοῦν ὁ κ. Κ. Κόντης, τό ἀργυροῦν ἡ κ. Χριστίνα Κερατιώτη καὶ τό χαλκοῦν ὁ κ. Νικόλαος Μπαντούνας τό δέ φτυάρι ὁ κ. Εὐαγόρας Οἰκονομίδης. Ἀκολούθησε πανηγυρὶς. Τὴν ἐν λόγῳ ἐκδήλωσιν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας τῶν ἡ Γεν. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Ἐλένη Λιανίδου, ἡ βουλευτὴς κ. Τζένη Μικάκου ὁ Δήμαρχος τῆς περιοχῆς καὶ ἡ πρῶν Δήμαρχος ἡ ὁποία εἶναι ἐνορίτισσα τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως καὶ πολλοὶ ἄλλοι. Τό ἔσπερας παρέστη συμπροσευχόμενος εἰς τό Βῆμα εἰς τὸν Ἱ. Ναόν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Clayton κατὰ τὸν πανηγυρικό Ἑσπερινόν κατὰ τὸν ὁποῖον ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξεν ὁ Σεβασμιώτατος. Ἀκολούθησε δεῖπνον εἰς τὴν αἴθουσαν παραπλεύρως τοῦ Ἱ. Ναοῦ (29-1-2012).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Clayton παρουσίᾳ πλήθους πιστῶν (30-1-2011).

Κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον 2012 ὁ Θεοφιλέστατος:

–Μετά τοῦ Θεοφιλ. Μιλητουπόλεως παρέστη συμπροσευχόμενος εἰς τό Ἱερόν τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Coburg κατὰ τὸν Ἑσπερινόν κατὰ τὸν ὁποῖον ἐχοροστάτησε ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος (1-2-2012).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Coburg. Ἀκολούθησε γεῦμα εἰς τὴν αἴθουσαν παραπλεύρως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ (1-2-2012).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναόν τῶν Εἰσοδείων τῆς Θεοτόκου Ν. Balwyn ἐπὶ τῆ εἰσόδῳ εἰς τό Τριώδιον (5-2-2012).

–Μετέβη μετά τοῦ αἰδεσμι. π. Χρήστου Δημολιάνη εἰς τό Κολλέγιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Preston καὶ ἐτέλεσαν τὸν Ἀγιασμόν ἐπὶ τῆ ἐνάρξει τοῦ νέου Σχολικοῦ ἔτους, βοηθούμενοι ὑπὸ τῶν π. Εὐμενίου Βασιλοπούλου καὶ Δημητρίου Catrinei (6-2-2012)

–Μετά τοῦ Θεοφιλ. Μιλητουπόλεως μετέβησαν εἰς τὴν Ἐνορία-Κοινότητα τοῦ Ἀγ. Ἀνδρέου Sunshine ὅπου συνηνητήθησαν μέ τὴν Κυπριακὴ ἀντιπροσωπείαν ὑπὸ τὸν κ. Γιαννάκη Ὀμήρου, προέδρου τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας, συνεζήτησαν μετ' αὐτῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησαν εἰς δεῖπνον παρατεθέν πρὸς τιμὴν τῶν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ὡς ἂν Ἐνορίας-Κοινότητος (7-2-2012).

–Ἐδέχθη εἰς τό Γραφεῖον τοῦ τῆν Γεν. Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Ἐλένην Λιανίδου καὶ συνεζήτησεν μετ' αὐτῆς θέματα πού ἀφοροῦν τὴν Ἱεράν ἡμῶν Ἀρχιεπισκοπὴν (8-2-2012).

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν πανηγυρικό Ἑσπερινόν εἰς τὸν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Χαράλαμπους Templestowe. Ἀκολούθησε δεῖπνον εἰς τὴν αἴθουσαν ὀπισθεν τοῦ Ἱ. Ναοῦ (9-2-2012).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Χαράλαμπους Templestowe. Ἀκολούθησε γεῦμα τῆς Φιλοπτώχου εἰς τὴν αἴθουσαν ὀπισθεν τοῦ Ἱ. Ναοῦ (12-2-2012).

–Προέστη μετά τοῦ ἁγίου Μιλητουπόλεως Ἱερατικῆς Συνάξεως εἰς τὴν Ἱεράν Μοῆν ἈΞΙΟΝ ΕΣΤΙ Northcote καὶ μετά τὴν σύναξιν ἡ Φιλόπτωχος τῆς Μοῆς παρέθεσε γεῦμα (16-2-2012).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὴν Ἱ. Μοῆν ἈΞΙΟΝ ΕΣΤΙ Northcote καὶ εὐχήθηκε εἰς τὸν π. Σπυριδῶνα Μπόνια διὰ τὰ τριάκοντα ἔτη τῆς ἱερατικῆς διακονίας του Χρόνια πολλά καὶ διεβίβασε ταυτοχρόνως καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου κ.κ. Στυλιανοῦ. Ἀκολούθησε γεῦμα εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Μοῆς.

–Μετά τοῦ Θεοφιλ. Μιλητουπόλεως μετέβησαν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἐνορίας-Κοινότητος τῶν Ἁγίων Αναργύρων Oakleigh καὶ παρέστησαν εἰς τό δεῖπνον τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου ἐπὶ τῆ μνήμῃ τῆς Ἁγίας Φιλοθέης τό ὁποῖον ἐδόθη διὰ τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου Σύδνεϋ. Συνελλέγη τό ποσόν τῶν \$15,000.00 τό ὁποῖον καὶ διεβιβάσθη ἀρμοδίως (19-2-2012).

–Μετά τοῦ Θεοφιλ. Μιλητουπόλεως, τοῦ αἰδεσμι. Ἰωάννου Σταυρινίδη, τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Φιλοπτώχου τῆς Ἐνορίας τῆς Ἁγίας Τριάδος Richmond προέστη συνεδριάσεως εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς διὰ τὰ προβλήματα τῆς Ἐνορίας. Τὴν μεσημβρίαν καὶ εἰς τὴν ἰδίαν αἴθουσαν συνεδρίασαν μετὰ τοῦ αἰδεσμι. Δούκα Γεωργαλά καὶ τῶν Κωνσταντίνου Δημόπουλου, Γεωργίου Λύρα, Κασσιανῆς Θεολόγου καὶ Θωμᾶ Κοσμά τῆς Ἐνορίας-Κοινότητος τῶν Θεοφανείων Frankston καὶ τοῦ ἀρχιτέκτονος Κωνσταντίνου Μοσχογιάννη διὰ τὰ σχέδια καὶ τὴν ἡμερομηνία τῆς θεμελιώσεως τοῦ νέου Ἱεροῦ Ναοῦ (21-2-2012).

–Ἐδέχθη τὸν Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Δαμασκηνόν, πνευματικό Ἀγιορείτην, προερχόμενο ἐξ Ἀδελαΐδος (22-2-2012).

–Μετά τοῦ ἁγίου Μιλητουπόλεως καὶ τῶν π. Νικολάου Βρεττάκου, Σπυριδῶνος Μπόνια καὶ τοῦ ἀρχιτέκτονος Κωνσταντίνου Μοσχογιάννη μετέβησαν εἰς τό Κοιμητήριον Bunurong πρὸς ἐπιθεώρησιν τοῦ ἀνεγερθέντος ἤδη Ἱ. Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Λαζάρου καθ' ὅτι ἐντός τῶν ἡμερῶν θὰ μᾶς παραδοθῶν τὰ κλειδιά (23-2-2012).

–Μετά τοῦ ἁγίου Μιλητουπόλεως προσκληθέντες ὑπὸ τῆς Κοινότητος μετέβησαν εἰς τὸν χώρον ὅπου ἐγένετο ἡ ἐναρξὶς τοῦ festival «Ἀντίποδες» παρουσίᾳ τῆς Πρωθυπουργοῦ κ. Julia Gillard καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Tony Abott καὶ τῆς Γεν. Προξένου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλων ἐπισήμων ὅπου ὁ Θεοφιλέστατος ἀπηύθυνε χαιρετισμόν καὶ διεβίβασε τὰς εὐχὰς τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ.κ. Στυλιανοῦ (25-2-2012).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Yarraville. Μετ' αὐτοῦ συνελειτούρησαν οἱ π. Ἀλέξανδρος Κορλός, προϊστάμενος τοῦ Ναοῦ, Ἱερομ. Δαμασκηνός, πνευματικός ἐξ Ἁγίου Ὁρους καὶ ὁ Ἱερομ. Ἰωάννης Ραυτόπουλος ἱερεὺς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ν. Ζηλανδία. Μετὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν ἀκολούθησε γεῦμα εἰς τὴν αἴθουσαν παραπλεύρως τοῦ Ἱ. Ναοῦ.

Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξεν κατὰ τὸν Ἀ' Κατανυκτικόν Ἑσπερινόν τῆς συγγνώμης εἰς τὸν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου South Melbourne. Παρέστησαν ἐντός τοῦ Βήματος ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μιλητουπόλεως καὶ ὁ ἱερός κληρὸς. Ὁ Ναός ἦτο κατάμεστος ἀπὸ πιστοῦς. Ἀκολούθησε δεῖπνον εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς (26-2-2012).

Κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον 2012 ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξεν κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἀ' Χαιρετισμῶν εἰς τὸν Ἱ. Ναόν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου North Altona. Μετὰ τοὺς Χαιρετισμούς ἀκολούθησε δεῖπνον εἰς τὴν αἴθουσαν ὀπισθεν τοῦ Ναοῦ (2-3-2012).

–Ἐτέλεσε τὸν ἁγιασμόν ἐπὶ τῆ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων

εις τό Σαββατιανό Έλληνικό Σχολείο τής ένορίας του Αγίου Νεκταρίου Fawkner (3-3-2012).

–Ελειτούργησε και έκήρυξεν εις τον Ι. Ναόν τής Αγίας Αικατερίνης East Malvern και προέστη τής Λιτανείας τών ιερών εικόνων περίξ του Ίεροϋ Ναού (4-3-2012).

–Εδέχθη τον αιδεσιμ. π. Έμμανούηλ Λυκοπάντην και κ. Ιορδάνην Μπέλλην και συνεζήτησε μετ' αυτών τό θέμα τής επιχορηγήσεως από τήν άρμοδιάν Υπηρεσιάν διά τά Νοσοκομεία. Τό έσπέρας μετά του αγίου Μιλητουπόλεως μετέβησαν εις τήν Ένοριάν τής Αγίας Παρασκευής St. Albans και συνεζήτησαν μετά του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου και τής Φιλοπτώχου θέματα άφορόντα τήν Ένοριάν (6-3-2012).

–Έχοροστάτησε και έκήρυξε κατά τήν Άκολουθίαν τών Β' Χαιρετισμών εις τήν Ι. Μονήν ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ Northcote. Ακολούθησε δείπνον εις τήν μικράν αίθουσαν του Ι. Ναού. (9-3-2012).

–Ελειτούργησε και έκήρυξεν εις τον Ι. Ναόν τής Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Thomastown και τό έσπέρας έχοροστάτησε και έκήρυξεν κατά τον Γ' Κατανυκτικόν Έσπερινόν εις τον Ι. Ναόν του Αγίου Νικολάου Yarraville. Ακολούθησε δείπνον εις τό Ένοριακόν Κέντρον παραπλεύρωσ του Ι. Ναού (11-3-2012).

Κίνηση του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Μιλητουπόλεως κ. Τακώβου

Κατά τον μήνα Ιανουάριον 2012 ό Θεοφιλέστατος:

–Συνελειτούργησε μετά του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου κ.κ. Στυλιανού και του Θεοφιλεστάτου Δέσβης εις τον πανηγυρίζοντα Ι. Ναόν του Αγίου Βασιλείου Brunswick (1-1-2012).

–Μετά του Σεβασμιωτάτου και του Θεοφιλεστάτου Δέσβης μετέβησαν εις τήν Ίεράν Μονήν Παναγίας Γοργοπηκόου εις Geelong όπου ό Σεβασμιώτατος έχοροστάτησε εις τό πανηγυρίζον σπήλαιον του Αγίου Σεραφείμ του Σάρωφ. Τήν μεσημβριάν έπέστρεψαν εις τήν Αρχιεπισκοπήν και τό έσπέρας παρέστησαν εις τήν κοπήν τής Βασιλόπιτας υπό του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου μας εις τον Ι. Ναόν του Αγίου Εϋσταθίου. Εις τήν έν λόγω τελετή παρέστη και ό έπίσκοπος τής Ρουμανικής Έκκλησίας κ. Μιχαήλ (2-1-2012).

–Ελειτούργησε και έκήρυξεν εις τον Ι. Ναόν τών Θεοφανείων Frankston (6-1-2012).

–Ελειτούργησε και έκήρυξεν εις τον πανηγυρίζοντα Ίερόν Ναόν του Αγίου Ιωάννου North Carlton (7-1-2012).

–Μετά του αγίου Δέσβης και θαλου του ιεροϋ κλήρου τής Μελβούρνης κατήλθον εις τό Station Pier του Port Melbourne, όπου έτέλεσαν τον Άγιασμόν (8-1-2012).

–Ελειτούργησε και έκήρυξεν εις τον πανηγυρίζοντα Ι. Ναόν του Αγίου Αντωνίου Sunshine (17-1-2012).

–Ελειτούργησε και έκήρυξεν εις τον πανηγυρίζοντα Ι. Ναόν του Αγίου Αθανασίου Springvale (18-1-2012).

–Ελειτούργησε και έκήρυξεν εις τον Ι. Ναόν τών Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου & Ειρήνης Bentleigh (22-1-2012).

Κατά τον μήνα Φεβρουάριον 2012 ό Θεοφιλέστατος:

–Τό έσπέρας μετά του Θεοφιλ. Δέσβης παρέστη συμπροσευχόμενος εις τό Ίερόν τής Υπαπαντής του Κυρίου Coburg κατά τον Έσπερινόν κατά τον όποιον έχοροστάτησε ό Σεβασμ. Αρχιεπίσκοπος (1-2-2012).

–Ελειτούργησε και έκήρυξεν εις τον πανηγυρίζοντα Ίερόν Ναόν τής Υπαπαντής του Κυρίου Coburg. Ακολούθησε ή πανηγυρις του Coburg Greek Festival (5-2-2012).

–Τό πρωϊ μετέβη εις τό Κολλέγιον τών Αγίων Αναργύρων

Oakleigh Grammar και έτέλεσε τον Άγιασμόν επί τη ένάρξει του νέου Σχολικού έτους (7-2-2012)

–Ελειτούργησε και έκήρυξεν εις τον Ι. Ναόν του Αγίου Χαραλάμπους Templestowe (10-2-2012).

–Ελειτούργησε και έκήρυξεν εις τον Ίερόν Ναόν τών Αγίων Αναργύρων Oakleigh (12-2-2012).

–Παρέστη μετά του αγίου Δέσβης εις Ίερατικήν Σύναξιν εις τήν Ίεράν Μονήν ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ Northcote και μετά τήν σύναξιν ή Φιλόπτωχος τής Μονής παρέθεσε γεϋμα. Τό έσπέρας έλειτούργησε εις τήν Αγγλικήν εις τον Ι. Ναόν τής Αγίας Παρασκευής St. Albans και παρεκάθησε εις δείπνον παρατεθέν από τήν Νεολαία τής Ένορίας (16-2-2012).

–Ελειτούργησε και έκήρυξεν εις τον Ίερόν Ναόν τών Αγίων Κυρίλλου & Μεθοδίου Preston. Τό έσπέρας μετά του Θεοφιλ. Δέσβης μετέβησαν εις τήν αίθουσαν τής Ένορίας-Κοινότητος τών Αγίων Αναργύρων Oakleigh και παρέστησαν εις τό δείπνον τής Κεντρικής Φιλοπτώχου επί τη μνήμη τής Αγίας Φιλοθέης (19-2-2012).

–Ελειτούργησε και έκήρυξεν εις τον Ίερόν Ναόν τής Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Thomastown. Τό έσπέρας παρέστη συμπροσευχόμενος κατά τον Α' Κατανυκτικόν Έσπερινόν τής συγγνώμης εις τον Ι. Ναόν του Αγίου Εϋσταθίου South Melbourne (26-2-2012).

Κατά τον μήνα Μάρτιον 2012 ό Θεοφιλέστατος:

–Τό έσπέρας έχοροστάτησε και έκήρυξεν κατά τήν Άκολουθίαν τών Α' Χαιρετισμών εις τον Ι. Ναόν του Τιμίου Σταυρου Box Hill (2-3-2012).

–Ελειτούργησε και έκήρυξεν εις τον Ι. Ναόν του Αγίου Παντελεήμονος Dandenong. Τό έσπέρας έχοροστάτησε και έκήρυξε κατά τήν Άκολουθίαν του Β' Κατανυκτικού Έσπερινοϋ εις τον Ι. Ναόν τών Αγίων Αναργύρων Oakleigh (4-3-2012)

–Τό έσπέρας έχοροστάτησε και έκήρυξε κατά τήν Άκολουθίαν τών Β' Χαιρετισμών εις τον Ι. Ναόν τής Αγίας Παρασκευής St. Albans (9-3-2012).

–Ελειτούργησε και έκήρυξεν εις τον Ι. Ναόν του Αγίου Χαραλάμπους Templestowe (11-3-2012)

–Τό έσπέρας έχοροστάτησε και έκήρυξεν κατά τήν Άκολουθίαν τών Γ' Χαιρετισμών εις τον Ι. Ναόν του Αγίου Αθανασίου Springvale. Ακολούθησε Άγιορείτικη Αγρυπνία εις τον Ι. Ναόν του Αγίου Εϋσταθίου South Melbourne (16-3-2012).

–Ελειτούργησε και έκήρυξεν εις τον Ι. Ναόν τής Υπαπαντής του Κυρίου Coburg και άδεία και εϋλογία του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου κ.κ. Στυλιανού έτέλεσεν τήν εις προεσϋτερον χειροτονία του διακόνου Στεργίου Πατσούρη. Τό έσπέρας έχοροστάτησε και έκήρυξε κατά τήν Άκολουθίαν του Δ' Κατανυκτικού Έσπερινοϋ εις τον Ι. Ναόν του Αγίου Βασιλείου Brunswick (18-3-2012).

–Τό έσπέρας παρέστη εις όμιλίαν τής Κεντρικής Νεολαίας εις τον Ι. Ναόν του Αγίου Εϋσταθίου South Melbourne μέ θέμα “Our Lenten Journey” όπου και ώμίλησε καταλλήλως (19-3-2012).

–Τό έσπέρας έχοροστάτησε και έκήρυξεν κατά τήν Άκολουθίαν τών Δ' Χαιρετισμών εις τον Ίερόν Ναόν τών Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου & Ειρήνης Bentleigh (23-3-2012).

–Τό έσπέρας έχοροστάτησε και έκήρυξεν κατά τον πανηγυρικό Έσπερινόν του Ι. Ναού του Εϋαγγελισμοϋ τής Θεοτόκου East Melbourne (24-3-2012).

–Ελειτούργησε και έκήρυξεν εις τον Ι. Ναόν του Αγίου Εϋσταθίου South Melbourne επί τη Έθνική Έπετειώ . Μετά τήν Θ. Λειτουργία μετέβη εις τον χώρον του Μνημείου όπου έτέλεσεν τό Τρισάγιο για τους πεσόντες και παρηκολούθησε

τήν παρέλασιν. Τό ἀπόγευμα παρευρέθη εἰς τήν δεξιῶσιν τοῦ Προξενείου. Τό ἑσπέρας ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Ε' Κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τόν Ἰ. Ναόν τῆς Ἀγ. Παρασκευῆς St. Albans (25-3-2012).

–Τό ἑσπέρας ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τήν Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου εἰς τήν Ἱ. Μονήν ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙΝ Northcote. 30-3-2012).

Γ' - Ε' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ **Κίνηση τοῦ Θεοφιλεστάτου** **Ἐπισκόπου Δορυλαίου κ. Νικάνδρου**

Κατά τόν μῆνα Ἰανουάριον 2012 ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Σπυριδῶνος Unley, μετὰ δέ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ἐτέλεσε τήν Δοξολογίαν ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει καί ἀπηύθυνεν ἑόρτιο χαιρετισμό (1-1-12).

–Προέστη τῆς ἐξοδίου ἀκολουθίας τῆς ἀειμνήστου Θεοδώρας Δημητροπούλου εἰς τόν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Γεωργίου Thebarton.

–Εὐλόγησεν, ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει, τήν Ἁγιοβασιλόπιτα, εἰς τὸ προαύλιον τῶν Γραφείων τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς, παρουσία τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς, Κληρικῶν ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν ὀρθοδόξων δικαιοδοσιῶν, τῆς Ὑπουργοῦ Πολυπολιτιστικῶν Ὑποθέσεων τῆς Πολιτειακῆς Κυβερνήσεως τῆς Ν. Αὐστραλίας, Ἐντιμ. κ. Jennifer Rankine, τοῦ Βουλευτοῦ κ. Michael Atkinson, τῶν Προέδρων καί Μελῶν τῶν Δ.Σ. τῶν Ἑνοριῶν-Κοινοτήτων, τῶν Κυριῶν τῶν Φιλοπτῶχων Ἀδελφοτήτων, τῶν Διευθυντῶν καί στελεχῶν τῶν Ὄργανισμῶν Προνοίας καί τῶν Κολλεγίων τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς καί πλήθους κόσμου, μεταφέρων τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου. Ὡμίλησεν ὁ Αἰδεσ. Πρεσβ. π. Αναστάσιος Μποζίκης ἐκ Βρισβάνης. Ἡ παιδική χορωδία τῆς Ἑνορίας Ἁγίου Ἀνδρέου Noarlunga ἔψαλε τὰ κάλαντα καί χορὸς ἱεροψαλτῶν ἔψαλεν ἐκκλησιαστικούς ὕμνους (2-1-12).

–Προέστη τῆς ἐξοδίου ἀκολουθίας τῆς ἀειμνήστου Βασιλοπούλας Τσακίρη εἰς τόν Ἱερὸν Ναὸν Προφήτου Ἡλιοῦ Norwood (3-1-12).

–Τήν παραμονήν τῶν Θεοφανείων ἐχοροστάτησε κατά τήν Ἱεράν Ἀκολουθίαν τῶν Μεγάλων Ὁρῶν, ἐλειτούργησε καί ἐτέλεσε τήν Ἱεράν Ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ εἰς τόν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg (5-1-12).

–Τήν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων ἐλειτούργησεν, ἐκήρυξε καί ἐτέλεσε τὸν Μέγαν Ἀγιασμόν εἰς τόν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Γεωργίου Thebarton (6-1-12).

–Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Συνάξεως τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Ἀνδρέου Noarlunga (7-1-12).

–Ἐχοροστάτησε κατά τήν Θεϊαν Λειτουργίαν εἰς τόν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg. Ἐν συνεχείᾳ προεξήρχε, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου (Ἑλλήνων καί τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων δικαιοδοσιῶν), εἰς τήν τελετὴν καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τήν προβλήτα τοῦ Glenelg, εἰς ἣν παρέστησαν ὁ ἀναπληρῶν τὸν εὐρισκόμενον εἰς τὸ ἔξωτερικόν Πρωθυπουργόν τῆς Ν. Αὐστραλίας Ἐξοχ. κ. John Rau, ἡ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως Ἐξοχ. κ. Isabel Redmond, Βουλευταὶ καί Γερουσιασταὶ, Δήμαρχοι διαφόρων περιοχῶν καί πλήθος κόσμου, ὀμιλήσας ἐπικαίρως καί μεταφέρων τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου. Ἐν συνεχείᾳ, προσήλθεν εἰς τήν πρὸς τιμὴν του παρατεθείσαν ὑπὸ τοῦ Δημάρχου τῆς πόλεως Holdfast Bay, Ἐντιμ. κ. Ken Rollond, δεξιῶσιν, καί ἀκολουθῶν ἐκήρυξε τήν ἑναρξιν τοῦ ὑπὸ τῆς Διακοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς κατ' ἔτος διοργανουμένου Πανηγυριοῦ (8-1-12).

–Ἐδέχθη εἰς ἐπίσκεψιν τὸν κ. Δημήτριον Βλάχον ἐκ Μελβούρνης (13-1-12).

–Ἐκήρυξε τήν ἐπίσημον ἑναρξιν τῆς ἐτήσιας πανηγυρικῆς ἐκδηλώσεως τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ Port Adelaide «Ἑλληνικὴ Μέρα» (14-1-12).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Ἀντωνίου Prospect καί ἐτέλεσε τὸ 40ήμερον Μνημόσυνον τῆς ἀειμνήστου Μυριάνθης πρεσβυτέρας τοῦ Οἴκου. π. Χαράλαμπος Στράτου.

–Εἰς τόν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Γεωργίου Thebarton ἐτέλεσε τὸ Μυστήριον τοῦ Γάμου τοῦ Πρωτοψάλτου καί Προέδρου τοῦ Συλλόγου Φίλων Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς Νοτίου Αὐστραλίας «Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός» κ. Ἰωάννου Σαριδάκη μετὰ τῆς δεσποινίδος Μαγδαληνῆς Κασίου (15-1-12).

–Ἐδέχθη εἰς ἐπίσκεψιν τὸν κ. Χαράλαμπον Λιάπην ἐκ Μελβούρνης.

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τὸν Πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν εἰς τὸν ἑορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Ἀντωνίου Prospect (16-1-12).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν καὶ ἐν συνεχείᾳ εὐλόγησεν ἑόρτιον τράπεζαν μεταφέρων τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (17-1-12).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg (18-1-12).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου Πνευματικοῦ Δικαστηρίου (19-1-12).

–Ἐδέχθη εἰς ἐπίσκεψιν τὸν Αἰδεσ. Πρεσβ. π. Κωνσταντῖνον Μέντην ἐκ τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καί Σπάρτης.

–Ἐδέχθη εἰς συνεργασίαν τὸν Αἰδεσ. Πρεσβ. π. Ἰωάννην Σέρστοπιτ (21-1-12).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Σπυριδῶνος Unley (22-1-12).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg.

–Ἐχοροστάτησε εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Κεντρικῆς Νεολαίας διὰ τὸν ἑορτασμόν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τελεσθέντα εἰς τήν ἀγγλικὴν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Ἀντωνίου Prospect, μετὰ τὸ πέρας τοῦ ὁποίου ἐπηκολούθησεν ὀμιλία εἰς τήν ἀγγλικὴν περὶ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τοῦ μέλους τῆς Κεντρικῆς Νεολαίας κ. Μιχαὴλ Ψαρρομάτη καί ἐν συνεχείᾳ παρετέθη δεξιῶσις εἰς τοὺς συμμετασχόντας ἀπὸ τίς κυρίες τῆς Φιλοπτῶχου Ἀδελφότητος τῆς φιλοξενούσης τήν ἐκδήλωσιν Ἑνορίας-Κοινότητος (29-1-12).

–Κατὰ τήν ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Σπυριδῶνος Unley (30-1-12).

–Ἐδέχθη τὸν κ. Χαράλαμπον Αλεξιάδην ἐξ Ἑλλάδος (31-1-12).

Κατὰ τόν μῆνα Φεβρουάριον 2012 ὁ Θεοφιλέστατος:

–Κατὰ τήν ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Προφήτου Ἡλιοῦ Norwood (2-2-12).

–Ἀνεχώρησε διὰ ποιμαντικὴν ἐπίσκεψιν εἰς Πέρθην (3-2-12).

–Προεξήρχεν εἰς τήν Ἐξόδιον Ἀκολουθίαν τῆς ἀειμνήστου Εὐαγγελίας Παλάσση, μητρός τοῦ ἐκ τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου Ἀξιοτ. κ. Εὐσταθίου Παλάσση, εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Πέρθης, μεταφέρων τὰς συλλυπητηρίους εὐχὰς καί τὰς εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου, καθὼς καί εἰς τήν Ἀκολουθίαν τῆς ταφῆς,

καί ἐν συνεχείᾳ εὐλόγησε τὴν παρατεθεῖσαν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς οἰκογενείας Εὐσταθίου Παλάση μακαρίαν (4-2-12).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βουνοῦ Πέρθης (5-2-12).

–Ανεχώρησεν ἐκ Πέρθης ἐπιστρέφων εἰς Ἀδελαΐδα (6-2-12).

–Ετέλεσεν Ἁγιασμόν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους εἰς τὸ Ἑλληνορθόδοξον Δίγλωσσον Ἡμερησίον Κολλέγιον «Ἅγιος Γεώργιος» τῆς φερωνύμου Ἑνορίας-Κοινότητος Thebarton καί ὠμίλησεν εἰς τοὺς μαθητὰς καί τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν μεταφέρων τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου.

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος (7-2-12).

–Προεξήρχεν εἰς τὴν Ἐξόδιον Ἀκολουθίαν τῆς ἀειμνήστου Ἀθανασίας Εὐρυνιάδου, ἀδελφῆς τῆς Πρεσβυτέρας Ἄνας Πατσούρη, εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου Thebarton (8-2-12).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Χαράλαμπος εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg (10-2-12).

–Εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίου Νεκταρίου Croydon Park ἐτέλεσε τὸ Μυστήριον τῆς Βαπτίσεως τοῦ νεοφωτίστου Ἀναστασίου Καρασταμάτη.

–Παρέστη εἰς τὴν ἐπίσημον ἑναρξιν τοῦ ἐτησίου «Ἑλληνικοῦ Πανηγυριοῦ» τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Ἁγίου Σπυριδῶνος Unley, παρουσία τῆς Ὑπουργοῦ Πολυπολιτιστικῶν Ὑποθέσεων κ. Jennifer Rankine, ἐκ προσώπου τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Πολιτείας Νοτίου Ἀυστραλίας κ. Jay Weatherill, τῆς Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως κ. Isobel Redmond, τῆς Κοινοπολιτειακῆς Ὑπουργοῦ Ἀπασχολήσεως κ. Kate Ellis, ἄλλων βουλευτῶν καί ἐπισήμων καί πλήθους κόσμου καί ἀπῆρθε συντομον χαιρετισμὸν μεταφέρων τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (11-2-12).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίου Νεκταρίου Croydon Park (12-2-12).

–Ἐδέχθη τὸν Ἁγιορεῖτην Πνευματικόν, Πανσο. Ἀρχιμανδρίτην π. Δαμασκηνόν, ὁ ὅποιος ἐπὶ 25ετίαν καί πλέον διακονεῖ κατ' ἔτος, μέ τις εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου, τὸ Μυστήριον τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως ἐν Ἀυστραλίᾳ (15-2-12).

–Ανεχώρησε διὰ ποιμαντικῆν ἐπίσκεψιν εἰς Πέρθην.

–Ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν Ἱερὰν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Σαββάτου εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βουνοῦ Πέρθης (18-2-12).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὴν ὡς ἄνω Ἱερὰν Μονὴν, ἔνθα, ἐντολῇ καί εὐλογίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου, ἔκειρεν εἰς Μεγαλόσχημον Μοναχόν τὸν ἀδελφόν τῆς Μονῆς Ἱερομόναχον π. Θαλάσιον, εἰς τὸν ὅποιον ἀπῆρθε νουθετηρίους εὐχὰς.

–Μετά τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ἀνήρτησεν ἀναμνηστικὴν πλάκαν μέ τὰ ὀνόματα τῶν ἀδελφῶν Κακούλα, δωρητῶν τοῦ οἰκοπέδου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀνηγέρθη ὁ Ἱερός Ναός, καί τῶν κτισμάτων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

–Εἰς τὰς λατρευτικὰς καί λοιπὰς ἐκδηλώσεις παρέστη καί ὁ Καθηγούμενος τῆς ἐν Σύνδνῃ Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας τῆς Παντανάσσης, Πανσο. Ἀρχιμανδρίτης π. Εὐσέβιος, μετά τῆς συνουσίας του, ἔψαλε δὲ πολυμελῆς βυζαντινὴ χορωδία ἐκ Σύνδνευ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἱεροψάλτου κ. Βασιλείου Σταυροπούλου. Ἐπηκολούθησεν ἑόρτιος μοναστηριακὴ τράπεζα (19-2-12).

–Ανεχώρησεν ἐκ Πέρθης ἐπιστρέφων εἰς Ἀδελαΐδα (20-2-12).

–Συνοδεύομενος ὑπὸ τοῦ Μέλους τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ

Συμβουλίου κ. Ἰωάννου Κιοσόγλου, παρέστη εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Πολιτείας Νοτίου Ἀυστραλίας, Ἐξοχ. Rear Admiral Kevin Scarce, παρατεθεῖσαν εἰς τοὺς κήπους τοῦ Κυβερνεῖου δεξιῶσιν πρὸς ἑορτασμόν τῆς συμβολῆς τῶν ἔθνοτικῶν πολυπολιτισμικῶν κοινοτήτων εἰς τὴν ζωὴν τῆς Πολιτείας καί τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐπίδοσιν σχετικῶν βραβείων (21-2-12).

–Προεξήρχεν εἰς τὴν Ἐξόδιον Ἀκολουθίαν τοῦ ἀειμνήστου Νικολάου Ταντάλου εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου Thebarton.

–Ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν ἑσπερινὴν Θεῖαν Λειτουργίαν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίου Νεκταρίου Croydon Park, ἔνθα, ἐντολῇ καί εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου, ἐχειροθέτησεν εἰς Πνευματικόν τὸν Ἱερατικῶς Προϊστάμενον τῆς Μονῆς, Πανσο. Ἀρχιμανδρίτην π. Σιλουανὸν Φωτεινέα (22-2-12).

–Ετέλεσε τὸν Ἁγιασμόν εἰς τὸ Σαββατιανόν Σχολεῖον τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ Port Adelaide ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους καί ὠμίλησεν εἰς τοὺς μαθητὰς καί τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν μεταφέρων τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (25-2-12).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Δημητρίου Salisbury, ἑορτασθείσης, ὑπὸ τοῦ Ἑλληνομακεδονικοῦ Συλλόγου Νοτίου Ἀυστραλίας «Φλώρινα» καί τοῦ λοιποῦ ἐκκλησιάσματος, τῆς ἱερᾶς μνήμης τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Ἀγαθαγγέλου τοῦ ἐκ Φλωρίνης.

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίου Νεκταρίου Croydon Park κατὰ τὸν Κατανυκτικὸν Ἑσπερινὸν τῆς Συγγνώμης, εἰς τὸν ὅποιον ἔλαβον μέρος, πέραν τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, καί οἱ Ἱερεῖς τῶν λοιπῶν Ὀρθοδόξων δικαιοδοσιῶν (26-2-12).

–Συμπροσευχήθηκε κατὰ τὴν Ἱερὰν Ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου καί τοῦ Μεγάλου Κανόνος εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ἀνδρέου Noarlunga (27-2-12).

–Ετέλεσεν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Σπυριδῶνος Unley τὸν Ἁγιασμόν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων τοῦ νέου ἔτους διὰ τοὺς μαθητὰς τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Διγλώσσου Ἡμερησίου Δημοτικοῦ Σχολείου «Ὁ Ἅγιος Σπυριδῶν» τῆς φερωνύμου Ἑνορίας-Κοινότητος, καί ὠμίλησε μεταφέρων τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (28-2-12).

–Ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων Δώρων εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg (29-2-12).

Κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον 2012 ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὴν Α' Στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ Port Adelaide (2-3-12).

–Τὴν Κυριακὴν τῆς Ὀρθοδοξίας ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Προφήτου Ἡλίου Norwood, ἔνθα, ἐντολῇ καί εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου, ἐχειροτόνησεν εἰς Διάκονον τὸν ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ὑπηρετήσαντα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κ. Μιχαὴλ Ψαρομμάτην, υἱόν τοῦ Ἱερατικῶς Προϊσταμένου τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Οἴκον. π. Σταύρου Ψαρομμάτη, ἱεροψάλτην τοῦ ὡς ἄνω Ἱεροῦ Ναοῦ καί Μέλος τῆς Κεντρικῆς Νεολαίας, πρὸς τὸν ὅποιον ἀπῆρθε νουθετηρίους λόγους καί εὐχὰς.

–Ἐπίσης, ἐτέλεσεν Ἀρτοκλασίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Προνοίας «Ἡ Ἁγία Φιλοθέη» τῆς Τρίτης Ἀρχιεπισκοπικῆς Περιφέρειας.

–Μετά τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ἐγένετο ἡ λιτάνευσις τῶν ἱερῶν εἰκόνων καί ἐν συνεχείᾳ ὁ Θεοφιλέστατος εὐλόγησε τὴν παρατεθεῖσαν ὑπὸ τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος ἑόρτιον τράπεζαν (4-3-12).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου

Αδελφότητα (6-3-12).

–Εδέχθη τόν ἐξ Αδελαΐδος ὀρμώμενον Αἰδερ. Πρεσβ. π. Σωτήριον Παπαφιλόπουλον, Ἱερατικῶς Προϊστάμενον τῆς ἐν Σύδνεϋ Ἑνορίας-Κοινότητος Ἁγίας Παρασκευῆς Blacktown.

–Συνέψαλε κατά τήν ἑσπερινήν Θεϊάν Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων Δώρων εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg (7-3-12).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τήν Β' Στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Σπυριδῶνος Unley (9-3-12).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Athelstone.

–Συμμετέσχεν εἰς τό προσκύνημα τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου Αδελφότητος εἰς τήν Σερβικὴν Ἱεράν Μονὴν Γενεσίου τῆς Θεοτόκου, ἔξωθεν τῆς πόλεως, συνέψαλεν εἰς τόν τελεσθέντα ὑπὸ τοῦ Σέρβου Ἐφημερίου καί Ἱερέων τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Ἀρχιεπισκοπῆς Κατανυκτικόν Ἑσπερινόν καί ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον (11-3-12).

–Συνέψαλε κατά τήν ἑσπερινήν Θεϊάν Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων Δώρων εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg (14-3-12).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τήν Γ' Στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ἀνδρέου Noarlunga (16-3-12).

–Εδέχθη τόν ἐπισκεπτόμενον κατ' αὐτάς τήν πόλιν μας Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτην π. Εὐσέβιον, Καθηγούμενον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Παντανάσσης ἐν Σύδνεϋ, συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Μονῆς π. Νεκταρίου.

–Εδέχθη τήν ἐξ Αδελαΐδος ὀρμωμένην δ. Ματίναν Κουβούση, συνεργάτιδα τῆς Ἱεραποστολῆς ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἐπισκοπῇ Μαδα-γασκάρης (17-3-12).

–Τὴν Κυριακὴν τῆς Σταυροπροσκυνησεως ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου Thebarton.

–Ἐχοροστάτησεν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ἀντωνίου Prospect κατά τόν Κατανυκτικόν Ἑσπερινόν τελεσθέντα ὑπὸ τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτου π. Εὐσεβίου, Καθηγούμενου τῆς ἐν Σύδνεϋ Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας τῆς Παντανάσσης, ὅστις ἐκήρυξεν εἰς τὴν ἀγγλικὴν (18-3-12).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστη ἡ συνεργάτις τῆς Ἱεραποστολῆς ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἐπισκοπῇ Μαδαγασκάρης δ. Ματίνα Κουβούση καί ἐνημέρωσε διὰ τό ἐπιτελούμενον ἐκεῖ ἱεραποστολικόν ἔργον (19-3-12).

–Συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Μέλους τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου, Ἀξιοσ. κ. Ἰωάννου Κιοσόγλου, ἔλαβε μέρος, μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῶν λοιπῶν χριστιανικῶν δογμάτων, εἰς συνάντησιν μετὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Νοτίου Αὐστραλίας, Ἐντιμ. κ. Jay Weatherill, κατά τὴν ὁποίαν συνεζητήθησαν θέματα ἀφορῶντα εἰς τὰς δημοσίας ἀργίας (20-3-12).

–Εδέχθη τὴν Ἑρίτ. κ. Στέλλαν Σαλαγάρρα.

–Συνέψαλε κατά τήν ἑσπερινήν Θεϊάν Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων Δώρων εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg (21-3-12).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τήν Δ' Στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ἀντωνίου Prospect (23-3-12).

–Συνέψαλε κατά τόν Ἑσπερινόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg (24-3-12).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Προφήτου Ἡλίου Norwood. Προέστη τῆς ἐπισήμου Δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας, παρουσία τῆς ἐκπροσωπούσης τόν Πρωθυπουργόν τῆς Ν. Αὐστραλίας Ὑπουργοῦ Πολυπολιτιστικῶν Ὑποθέσεων, Ἐντιμ. κ. Jennifer Rankine, τῆς Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, Ἐντιμ.

κ. Isobel Redmond, τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Νοτίῳ Αὐστραλίᾳ, Ἐντιμ. κ. Χρήστου Μανιάκη-Γρίβα, καί λοιπῶν ἐπισήμων. Ἐν συνεχείᾳ, εἰς τό Μνημεῖον τῶν Πεσόντων, ἐτέλεσε Τρισάγιον διὰ τοὺς ὑπὲρ Πίστεως καί Πατρίδος εὐκλεῶς ἀγωνισαμένους καί ἡρωϊκῶς πεσόντας καί ἀπύθυνε σύντομον προσλαλίαν παρουσία τῆς ἐκπροσωπούσης τόν Πρωθυπουργόν τῆς Ν. Αὐστραλίας Ὑπουργοῦ Πολυ-πολιτιστικῶν Ὑποθέσεων, Ἐντιμ. κ. Jennifer Rankine, τῆς Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, Ἐντιμ. κ. Isobel Redmond, Βουλευτῶν καί Γερουσιαστῶν, τῶν λοιπῶν Πολιτειακῶν καί Δημοτικῶν Ἀρχῶν, ἐκπροσώπων τῶν Ἀρχηγῶν τοῦ Στρατοῦ, Ναυτικοῦ, Αεροπορίας καί Αστυνομίας, τοῦ Προέδρου τῆς Διακοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς, Ἐντιμ. κ. Κωνσταντίνου Ντάλα, Προέδρων Παροικιακῶν Ὄργανισμῶν καί τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Ἀποστράτων Ν. Αὐστραλίας. Πάντες οἱ ἀνωτέρω, καθὼς καί ἐκπρόσωποι τῶν μαθητῶν, κατέθεσαν στέφανον πρὸς τιμὴν τῶν πε-σόντων. Πλήθος κόσμου παρηκολούθησε τίς ἐκδηλώσεις καί τὴν ἐπακολούθησασα παρέλασιν τῶν μαθητῶν καί μαθητριῶν τῶν Σαββατιανῶν καί Ἀπογευματινῶν Σχολείων τῶν Ἑνοριῶν-Κοινοτήτων καί τῶν Ἡμερησίων Διγλώσσων Ἑλληνορθόδοξων Κολλεγίων «Ἅγιος Γεώργιος» καί «Ἅγιος Σπυριδῶν» τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

–Ἐχοροστάτησεν εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἁγίου Νεκταρίου Croydon Park κατά τόν Ἑσπερινόν τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καί τὴν Παράκλησιν εἰς τὴν Παναγίαν τὴν Γερόντισσα, εἰκῶν τῆς ὁποίας προσφάτως ἐδωρήθη εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν (25-3-12).

–Ἐτέλεσε τὴν Θεϊάν Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων Δώρων εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου Thebarton διὰ τοὺς μαθητὰς τοῦ Γυμνασίου τοῦ Ἡμερησίου Διγλώσσου Ἑλληνορθόδοξου Κολλεγίου «Ἅγιος Γεώργιος» τῆς φερωνύμου Ἑνορίας-Κοινότητος.

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου Πνευματικοῦ Δικαστηρίου (29-3-12).

–Ἀνεχώρησε διὰ ποιμαντικὴν ἐπίσκεψιν εἰς Darwin συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτου π. Σιλουανῶ Φωτεινέα, Ἱερατικῶς Προϊσταμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Νεκταρίου Croydon Park.

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τὴν Ἱεράν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Νικολάου Darwin, ἔνθα, ἐντολὴ καί εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου, ἐχειροθέτησεν εἰς Ἀρχιμανδρίτην τόν Ἱερατικῶς Προϊστάμενον τῆς φερωνύμου Ἑνορίας-Κοινότητος, Ἱερομόναχον π. Ἰωὴλ Ξανθόν, εἰς τόν ὁποῖον ἀπύθυνε νουθετηρίου εὐχάς.

–Παρεκάθησεν εἰς δεῖπνον εὐγενῶς παρατεθέν αὐτοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Προέδρου τῆς εἰρημένης Ἑνορίας-Κοινότητος κ. Ἰωάννου Νικολάκη (30-3-12).

–Ἐπεσκέφθη τό Σαββατιανὸν Σχολεῖο Ἑλληνικῶν τῆς ὡς ἄνω Ἑνορίας-Κοινότητος καί ὠμίλησεν εἰς τοὺς μαθητὰς καί τό διδακτικόν προσωπικόν μεταφέρων τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου καί εὐχηθεῖς «Καλὸ Πάσχα» (31-3-12).

«ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

242 Cleveland Street, Redfern, 2016

Ἐπίσημο ὄργανο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας

Ἐκδίδεται ἀπὸ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ

Ἐπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ

Τεχνικὴ ἐπιμέλεια: Πρωτοπρεσβύτερος π. Ἄγγελος Ἀλιφιερᾶκης

www.voiceoforthodoxy.com